

Orkanen Harvey var en menneskeskabt katastrofe; Glass-Steagall og investering i infrastruktur er hjælpemidlet. LaRouchePAC Internationale Webcast, 8. september, 2017

Jeg vil gerne sige, at dette virkelig bør være alarmklokken, der ringer for at vække, ikke alene nationen til at respondere til denne umiddelbare katastrofe, men også til, at vi nu begynder at respondere til det intellektuelle lederskab, som hr. Lyndon LaRouche har demonstreret under hele sin karriere – i 40-50 år, eller mere. I dag er en meget passende dag for denne opfordring om, at tiden nu er inde til at lytte til Lyndon LaRouches vise ord, eftersom det i dag, den 8. september, er hans 95-års fødselsdag. Vi ønsker hr. LaRouche Tillykke med fødselsdagen! Men det er vores mission at tage denne opfordring til efterretning og træffe den beslutning, at det nu er tidspunktet for at respondere til denne historiens alarmklokke og tage de nødvendige skridt til at påbegynde et totalt og komplet paradigmeskifte i den måde, hvorpå vi går frem med nationalpolitik og international politik.

Vært Matthew Ogden: God aften. Det er den 8. september, 2017; jeg er Matthew Ogden, og dette er vores ugentlige fredags-webcast fra larouchepac.com. Med mig i studiet i dag har jeg

Paul Gallagher, *EIR's* økonomiredaktør; og via video har vi Benjamin Deniston fra LaRouche PAC-websiden og vores forskningsteam. Vi vil have en meget rig diskussion, tror jeg. Før vi kommer til det, vil jeg blot sige, at vi nu er to uger, mindre end to uger, inde i katastrofen med orkanen Harvey; og vi har udstedt en nøderklæring, som vi har diskuteret i de seneste par udsendelser, med titlen: »Ikke flere Houston-katastrofer! Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der nu må ske!«

Jeg vil gerne sige, at dette virkelig bør være alarmklokken, der ringer for at vække, ikke alene nationen til at respondere til denne umiddelbare katastrofe, men også til, at vi nu begynder at respondere til det intellektuelle lederskab, som hr. Lyndon LaRouche har demonstreret under hele sin karriere – i 40-50 år, eller mere. I dag er en meget passende dag for denne opfordring om, at tiden nu er inde til at lytte til Lyndon LaRouches vise ord, eftersom det i dag, den 8. september, er hans 95-års fødselsdag. Vi ønsker hr. LaRouche Tillykke med fødselsdagen! Men det er vores mission at tage denne opfordring til efterretning og træffe den beslutning, at det nu er tidspunktet for at respondere til denne historiens alarmklokke og tage de nødvendige skridt til at påbegynde et totalt og komplet paradigmeskifte i den måde, hvorpå vi går frem med nationalpolitik og international politik.

Før jeg begynder, vil jeg gerne opfordre alle vore seere til – hvis I ikke allerede har, og LaRouchePAC har tweetet et link til det – at se den 8 minutter lange video, der blev produceret af *New York Times*. Den har titlen »Into the Deluge« (Ind i syndfloden), og er en kort dokumentar om den hærgen og ødelæggelse, som orkanen Harvey har forårsaget i Houston, Texas, og det omkringliggende område. Videoen fortæller historien om Kesha Rogers (medlem af LaRouche PAC Policy Committee) og hendes familie, og hendes far og stedmor, der mistede livet i oversvømmelserne efter Harvey. Videoen starter med et uforglemmeligt smukt soundtrack af Kesha selv, der

synger en spiritual, »Walk With Me«, lagt hen over utrolige optagelser af de dramatiske ødelæggelser efter orkanen Harvey og oversvømmelserne. Den fortæller, som jeg sagde, historien om ikke alene hendes far og stedmor, men også andre ofre, andre overlevende og de første nødhjælpsfolk, der trådte til efter orkanen Harvey. Den slutter med et citat af Kesha Rogers, som jeg mener, bør være temaet for vores udsendelse her i aften. Jeg viser det på skærmen [Fig. 1]. Kesha siger,

»Det er denne form for tragedier, der får folk til at komme sammen. Der har været en utrolig respons fra hele nationen og hele verden. Men man har ikke tid til at sidde hjemme og græde. Jeg har en mission«, sagde hun. »Jeg har arbejde, der skal gøres; det har vi alle. Det er pointen.«

På skærmen kan I se citatet af Kesha, og det er også nævnt i videoen fra *New York Times*, der har titlen, »Into the Deluge«. Jeg opfordrer jer til at finde den online og se den. Vi har tweetet linket til videoen, og I kan finde det på vores twitter-feed.

Men, dette er netop pointen; at vi alle har arbejde, der skal gøres, og det er denne katastrofe, der skete i Houston – men også andre, der nu truer os, inkl. med stor sandsynlighed orkanen Irma, der nu stormer af sted med retning mod Florida. Brug dette som alarmklokken til den 'bratte opvågning' for endelig at samle denne nation og til at påbegynde den form for presserende nødvendige, økonomiske handlinger, der kan sikre, at denne form for tragedier aldrig mere kan ske. Disse orkaner er muligvis nok naturfænomener, og det vil vi diskutere lidt senere med Ben Deniston. Men den katastrofale hærgen i deres kølvand bør aldrig få lov at forekomme. Og de er virkelig menneskeskabte katastrofer, fordi vi har forsømt at tage de nødvendige skridt, som vi på forhånd er vidende om, for at forebygge og beskytte os mod virkningerne af denne form for naturfænomener. Vi kan gøre disse ting, fordi vi er menneskelige, og fordi vi kan forstå og tøjle naturens kræfter, og faktisk ikke alene mildne de ødelæggende

virksomheder, men sætte disse naturkræfter til at arbejde for det gode; som det, hævet over enhver tvivl, blev demonstreret med Tennessee Valley Authority. Vi dækkede TVA sidste fredag og viste et kort uddrag af en video; men dette er et eksempel herpå. Vi kan som nation gøre dette, fordi vi har en Forfatning og et økonomisk system, der blev grundlagt af Alexander Hamilton med netop dette formål.

Som jeg nævnte, så udstedte vi en nøderklæring, »Ikke flere Houston-katastrofer! Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der nu må ske!«, og den fremlægger et omgående firepunktsprogram: Genindfør Glass-Steagall, bryd Wall Street og dets magt op; skab nationale kreditinstitutioner baseret på FDR's Reconstruction Finance Corporation og Hamiltons nationalbanker; investér kredit i ny infrastruktur med helt nye teknologier; og vedtag et forceret program for fusionskraft, der kan lade en stor udvidelse af NASA's rumforskning blive drivkraften bag produktivitet og produktiv beskæftigelse. Selv om dette er en presserende nøderklæring, der blev udgivet for kun en uge siden, og vi vil gennemgå, hvad der er sket på denne front, siden denne erklæring blev udstedt, så er det ikke nyt. Lyndon LaRouche har krævet dette i mindst et årti, eller mere. Så før vi går over til Paul Gallagher og Ben Deniston, vil jeg gerne vise et kort, 3-minutters klip af Lyndon LaRouche selv, i kølvandet på en tidligere naturkatastrofe. Dette var et webcast, som han holdt i dagene umiddelbart efter orkanen Katrina, der ramte New Orleans. Dette er i august, 2005, og her kan I se præcis, hvad Lyndon LaRouche havde at sige dengang, som de nødvendige skridt, der måtte tages, og hvad der er, og ikke er, blevet gjort siden denne historiske storm i 2005. Lad mig afspille dette for jer:

Lyndon LaRouche (video):

»De fleste mennesker forstår ikke arten af situationen, fordi de ikke tænker ud fra standpunktet om, hvad en præsident for USA bør tænke på et sådant tidspunkt. Vi har nu en krise, der

hovedsagligt er en menneskeskabt katastrofe i tillæg til det, der ellers ville have været en kontrollabel, men alvorlig, naturkatastrofe. Det er den menneskeskabte katastrofe, som er det hovedproblem, vi må konfrontere og overvinde.

Det, som vi nu må gøre, og årsagen til, at vi nu har denne krise i Louisiana, Mississippi og Alabama, er, at vi opgav politikken om en forfatningsmæssig forpligtelse til fremme af det Almene Vel. Og derfor, fordi vi indførte nedskæringer, nedskæringer af det Almene Vel, med den måde, hvorpå vi udplyndrede de sociale ydelser (til arbejdsløshed, sygedagpenge, sundhedsydelser m.v.), opretholdt vi ikke længere levestandarden og støtten til disse områder, som ville gøre det muligt for dem at håndtere mange af disse problemer. Vi leverede ikke det, der krævedes, i Louisiana, Mississippi og Alabama, selv om vi vidste, det behøvedes, fordi vi ikke ville bruge pengene, fordi vi forsøgte at skære ned på midlerne til vores sociale ydelser, så vi, lad os sige, kunne føre krig i Irak, eller en ny krig, de vil have i Iran – denne form for ting. Vi har nu denne situation for os, som er skabt af vor befolknings lidelser i disse tre stater i særdeleshed. Men det er ikke problemet; det stiller et større spørgsmål til os. Er vi en nation? Hvad definerer os som nation? Vi kan redde denne nation; vi kan bringe dens værdighed tilbage. Vi kan ikke bringe de mennesker tilbage, der mistede livet pga. embedsmisbrug i denne periode, men vi kan redde denne nation. Vi kan sige, at vi vandt denne krig. Det er op til jer. Vi må gå tilbage til Fortalen til USA's Føderale Forfatning og anerkende, at denne nations grundlæggende lov findes i Fortalen. Ikke alene mht. det nationale forsvar, men også i fremme af det Almene Vel for de levende, og deres efterkommere. Vi har overtrådt princippet om nationens forsvar, åbenlyst. Vi har endnu mere åbenlyst overtrådt politikken for fremme af det Almene Vel. Vi dømmer os selv til foragt, med mindre vi går tilbage, og nu gør fremme af det Almene Vel for de levende og deres efterkommere til regeringsgrundlaget. Tak.«

Matthew Ogden: Dette var altså et webcast med Lyndon LaRouche fra september 2005. Under den efterfølgende spørgsmål-og-svar-tid, forklarede han faktisk mere detaljeret, hvordan man skulle anvende princippet om det Almene Vel for at redde USA. Det kommer her på skærmen [Figurer 2 & 3], to korte klip, og så læser jeg dem. Hr. LaRouche sagde:

»Der er derfor én løsning; og det er at gå til Fortalen for USA's Forfatning, om nationalforsvar og fremme af det Almene Vel for de nuværende og fremtidige generationer. Regeringer sætter det nationale banksystem under konkursbehandling og bankerot og forhindrer bankerne i at smække dørene i; går igennem en finansiell reorganisering af systemet for at sikre, at folk ikke bliver smidt ud af deres hjem; deres foretagender fortsat er åbne; deres pensioner udbetales; og vi fortsætter med at vokse ...

USA er den eneste nation, der har en Forfatning, der pr. tradition kvalificerer os til at gå over til statslig bankpraksis, som det beskrives af Hamilton. De private banker skal under konkursbehandling ... de skal reorganiseres. Man rydder op i værdipapirerne, og man skaber ny kredit, der får økonomien til at vokse, gennem investering i infrastruktur og andre ting, der er tilstrækkelige til at sikre, at det, vi tjener om året, overstiger det, vi bruger om året med hensyn til de nuværende regnskaber. Og dét må vi gøre.«

Som I ser, så var dette for 12 år siden; og Lyndon LaRouche var allerede på scenen med præcis den politik, som er fremlagt i denne nøderklæring, som vi udstedte i sidste uge.

Jeg vil nu bede Paul Gallagher om at forklare lidt mere om dette. Hvor er vi nu, siden denne nøderklæring blev udstedt, og hvad mangler der at ske?

Her følger Paul Gallaghers indlæg, der efterfølges af Ben Denistons indlæg, i engelsk udskrift:

PAUL GALLAGHER: You mean the emergency statement that we

issued about two weeks or ten days ago. I'll come to that, but I just want to point out, Lyndon LaRouche was making that statement not only at the end of 2005 immediately after the devastation from Hurricane Katrina, but also in the then-foreseeable – and he had foreseen it for sure – preparations for the financial crash of 2007-2008. He was saying that in regard to that oncoming crash and the disaster that had occurred in Louisiana, Mississippi, and Alabama, the reorganization of the private banks of the United States under a Glass-Steagall standard, enabling them to be mediators of credit both from savings and from the Federal government into the businesses of the economy and also the creation of national banking and large amounts of national credit in that way precisely for infrastructure, not just reconstruction. Construction of infrastructure that never had been produced, and had to be produced with new technologies then in order to prevent future such disasters. So, he was looking to both.

There is a memory in the United States obviously of three major cities being devastated. And when we put out this policy statement, we were thinking of the fact that the memory of the devastation of New Orleans, the devastation of the New York-New Jersey area a few years later, the devastation now of southeastern Texas a few years after that, and the threat of another one in Florida. These are essentially a single memory, a single thought in the minds of many millions of Americans about what has to be done that hasn't been being done. When we as a nation have allowed three of the greatest cities of the

country

to be effectively, at least temporarily, destroyed. In the case

of New Orleans and New York, the long-term damage to their neighborhoods, to their school systems, to their transportation

systems, is still there. The long-term damage to their economies

is still there, and it's getting worse. So, this has shown something very clear that if you postpone and do not act on a \$25

or \$50 billion or even \$100 billion infrastructure that must be

made, you will shortly be paying, in one way or another, hundreds

of billions of dollars in economic losses. Losses of wages, losses of jobs, losses – tragically – of human lives by the hundreds and perhaps thousands as in Katrina; because you have not done that.

In the 1930s, there was a kind of thinking which was driven by Franklin Delano Roosevelt's leadership. We've seen in the last ten days the first – as Shelley would say, the locks of the

approaching storm – the first indications of the revival of that

kind of thinking. The way they thought then about this was made

clear in the government TVA film that you showed on this program

last week, when the announcer said in showing the devastating flooding, the raging Tennessee River and its tributaries destroying buildings, destroying agricultural areas, killing people. The announcer described it as devastating effects on human beings of greed and neglect; not of nature, but of greed and neglect. And it's that neglect which LaRouche was speaking

about there, and it's that neglect which we've seen in New

Orleans and the Gulf Coast, then New Jersey and New York, now again in Texas and the Gulf Coast in the destruction of whole cities and killing of people, completely unnecessarily. This was

man-made, and I think there is a video which has come out down in

Houston, put out by the newspaper, the {Houston Chronicle}, of the former flood control director of Harris County – which includes Houston – in which he says very strongly right at the beginning, “This was a man-made disaster”; meaning the flooding

of Hurricane Harvey and everything that it did. He knew that because he was personally involved in trying to get one of the infrastructure solutions – only one of them – right in the city

of Houston that was necessary in order to prevent this kind of devastating flooding. He was unable to get it done because of political and because of greed and neglect. Neglect of the Constitution, neglect of the General Welfare of the population,

he was unable to get it done. He says this was a man-made disaster.

Now, things are beginning to change. I was in a meeting with a senior figure who works for the House of Representatives

Transportation and Infrastructure Committee immediately after Hurricane Harvey. He said that they expected that discussion of

legislation on infrastructure funding would start sometime next

year. This was only ten days ago. He was saying it would start

sometime next year that they would begin to discuss the possibility of legislation to fund new infrastructure in the United States. We were then in a situation in which the nearly

year-long and in a certain sense with his candidacy year and a

half-long attack on President Trump to attempt to force him out as a candidate, and then attempt to force him out of the Presidency. That attack – the Soros forces, the British intelligence initiated attack and the way in which the Democratic Party leadership had gone along with this – had created a tremendous division in the country; one which people only have to remember back to the Charlottesville events of a month ago, to realize how deep and how that implicit racial division in the country was being pushed at the same time that war was threatening from many directions. We have to realize that, going all the way back to the 1960s when John F Kennedy was assassinated after having launched this tremendous infrastructure program known as NASA and the Apollo Project, and having tried to get started an equally ambitious Earth-based terraforming and water management project for the entire West of North America – the North American Water and Power Alliance program. That it was war, it was the Vietnam War and the tremendous economic, budgetary, and political and social effects of that war which destroyed those things. It will consider and push them off the table from then until now – for 50 years. That kind of preoccupation with regime change wars, it will push the General Welfare off the table over and over again unless the American people realize that, at a point like this, we can't let that happen. Now we have to build. So, we have seen some changes. The one that got the most publicity, of course, was the sudden agreement between President

Trump and the Democrats in Congress. On the part of the Democrats, they had already agreed and acknowledged and more or less admitted in the days before that, that their strategy of Resist promotes racial divisions. Resist tried to impeach the President. This strategy was a failure and was dangerous to the country, and they were going to abandon it if Hillary Clinton would only shut up. They were going to try and get something done instead. That already had dawned on them before the terrible lesson of Hurricane Harvey and the perhaps \$100 billion in economic losses; clearly more than 100 precious lives being lost. This hit them on top of that. You then had this agreement that enable \$15 billion in a first down payment of recovery aid to go through, together with a measure to fund the government for the next three months and a measure to remove the debt ceiling for the next three months. Clearing the decks perhaps for further expansion of what is going to be done to rebuild. Not only to rebuild obviously in east Texas, but to rebuild in Florida and to rebuild in Puerto Rico and some of the smaller islands. Puerto Rico has had for some time a very clear possibility of a development bank needing only the guarantee of the Federal government in order to turn development of its port position particularly into development of infrastructure on the island; electrical and transportation, which is currently in such bad condition and which has now been knocked out. So, that door was opened.

Then already yesterday, we saw the President having a

meeting with a large number of members of the Senate and the House on the so-called Gateway Project, the major necessary infrastructure step to repair what Hurricane Sandy left behind it

in terms of inoperable or increasingly deteriorating and failing

transportation; subway and freight rail transportation all around

the New York City area, which has famously been turned into the

Summer of Hell this summer in terms of trying to get anywhere. You're taking your life in your hands to get anywhere in New York.

There was a meeting between Trump and the two governors of New Jersey and New York, the Senators from New Jersey and New York, a number of members of Congress of both parties, in which

there was a least a tentative agreement made to proceed with this

Gateway Project. This involves building two new tunnels – each

one way – under the Hudson River from New Jersey to New York in

the general northeast rail corridor of the United States.

Having

done that, then to be able to repair the tunnels which were made

almost inoperable by Sandy; which incredibly have nonetheless been used in the five years since. Also, to replace the bridge

which is in such terrible condition in Hackensack, over which all

of the East Coast passenger and freight rail goes from Florida all the way to New England. Supposedly, 10% of the GDP is waiting to fail when that bridge cannot be hammered back into line so the trains can go over it. There are other improvements

in this Gateway Project. It was given a top priority in the National Governors' Association list of major new infrastructure projects in the country, which they issued earlier this year in January.

The members of Congress coming out of this meeting made clear that there was an optimism and a thrust, a potential commitment of the Trump administration to fund all the funding that remains to be needed for that; this is on the order of up to

\$15 billion from the Federal side that needs to be put in that investment. They were, at least on the part of the President, they were ready to make that commitment, and talked about others

as well for that general area; including reconstruction for the

international airports there and connecting those international

airports – which incredibly, are not connected by transportation

now. This then started people talking about the potentials for

Congress to meet these bills. There is not a means, and there hasn't been a means really since Franklin Roosevelt's administration, there hasn't been a reliable means by which the

Federal government can create this kind of credit that Mr. LaRouche was talking about, and on that basis actually fund the

new infrastructure that is needed.

Now you have in Texas as well, members of Congress from both parties talking about a major new building of flood control for

the cities along the southeast coast of Texas on the Gulf.

I'll

just read you the comment of one Republican member of

Congress.

He said, "There's going to be another Harvey, and we need to build at least one more reservoir, maybe two or more reservoirs.

We have to figure out how to get the water out of the Houston area down to the Gulf of Mexico without flooding." There have been plans for at least 50 years which at least expressed in general, if you have that slide I gave you [Fig. 4], we could show one of them, which expressed at least in general how this has to be done. It's very small and can only be indicated in the

broadest strokes that what is involved there is, at the lower right, the construction of an intercoastal canal. Essentially a

large canal for moving water either from the northeast to the southwest along the coast, but behind the cities of the coast. Moving it in either direction by pumping. Thereby you can see generally, the numerous rivers which come down to the Gulf, which

are involved always in the flooding of all of these cities whenever there is a hurricane. What you probably cannot see clearly on that slide, is that there are nine new reservoirs specified in that plan on those rivers, which together with the

canal make it possible to control flood waters that are threatening the cities on the Texas Gulf coast and to move water

in either direction. Either for drought relief, if that's necessary, but more critically here, for flood relief by bringing

the water eventually all the way down to the Rio Grande at the Mexican border. This is one element. At the top of the screen

is shown another main element canal system to bring flood water

from the Mississippi River across northern Texas into the dry plains where the Ogallala Aquifer is, which could be

recharged.

These were plans of the Texas State Water Authority. These were state plans typical of those which were made at the time in

Harris County, within which is Houston. Other plans were being

made for a channel underneath one of the freeways that was being

built, which would discharge water. A very large underground channel, tunnel, which would discharge water from those two reservoirs which everyone heard and saw overflowing ten days ago.

It would discharge and bring that water down to the Houston ship

channel and into the Gulf. That was, I think, particularly the

plan which the former Harris County Flood Control Commissioner was referring to in his interview with the {Chronicle} in which

he said, "This was a man-made disaster that we did not get this done."

Now these clearly are, as the New York project is, these are new infrastructure efforts which will require tens of billions of

dollars in investments. That is exactly what we have been circulating in Congress, and circulating this statement now with

them in order to get a national bank created, which can generate

\$1-3 trillion in national Federal credit for investment in this

new infrastructure. And in order to get the existing Glass-Steagall legislation in both Houses to be passed so that these disasters are not added to by a looming financial crash which takes the banks to be bailed out again. But rather, those

banks can be counted on to take part in this kind of rebuilding effort because they are taking in deposits and they are lending them into the economy.

Ben is going to talk more about the contributions here of the space program. That also must see not just \$100 billion or whatever it's going to be in recovery aid for Harvey, but a great deal more money in accelerating and reviving NASA space exploration, which went the way of the Vietnam War nearly 60 years ago.

So the view of this is changing. The Texas governor has now created a commission to rebuild the state. As a Republican, he's appointed a Democrat to head it. On all of these levels, there is the potential now that this lesson will actually be learned, because the country has been put in a different state of mind as a result of seeing this kind of disaster occur unnecessarily time and time again, and the tremendous human costs that it has.

So, let's really push that to the greatest extent we can, and do it in exactly the spirit that LaRouche was laying out there 12 years ago. He, by the way, is 95 years old today. He has lived and is living an incredibly productive human existence, and we wish him many more.

OGDEN: And one of the results of what Lyn has done over the

last 40 years alongside Helga is what's now emerging internationally. You can counter pose what hasn't been done here

in the United States in terms of these great infrastructure projects with what is being done now by China and the Belt and Road Initiative. It's a necessary counterpoint to draw. Look at

what Xi Jinping had to say at the BRICS conference which occurred

– this is the 9th BRICS conference – which occurred in China over the course of last week and the beginning of this week.

You

look at what China is actually now building. Obviously, the Three Gorges Dam is an incredible example; that's the Chinese TVA, but on an even grander scale in certain regards. But look

at now what's being done abroad, including the example of the Transaqua water transfer program to refill Lake Chad in Africa.

There's an excellent video update that was published by Alicia Cerretani on larouchepac.com just a couple of days ago on that subject. But that indeed should continue to be the inspiration,

encapsulating the entirety of this emergency program that must be

done nationally, we also have to follow through on the initiative

for the United States to join this great projects dynamic abroad.

What's being done by China with the New Silk Road and the Belt and Road Initiative.

What Paul has just been discussing, and even what I referenced with what China has done, is an element of the terrestrial infrastructure that indeed must be built, and should

by built by all means. But there's an entirely different dimension that also must be included in this picture when

we're

talking about these great weather episodes and other aspects of

what it means to understand and harness nature. I decided to ask

Ben Deniston to come on today because he has a bit of an exclusive breaking report on what the space weather conditions are right now as we speak, which are coinciding with the developments around Hurricane Irma and the other approaching hurricanes that are now tracking across the Atlantic. So, Ben, go ahead.

BENJAMIN DENISTON: Thank you, Matthew. So, we are seeing a very interesting situation with respect to certain activities of

our Sun, our Solar System, and what you might call the cosmic environment that we're watching very closely; because these could

play into a strengthening of Hurricane Irma, which could push an

already potentially dangerous situation into something even worse. I'm going to get into that a little bit more in just a second, but I think first and foremost, coming off of what was discussed, these events – the tragedy of Harvey, the major earthquake just off the coast in Mexico, the largest earthquake

in Mexico in 100 years. We have Irma as we just said, coming towards Florida, which hopefully will avoid a dangerous situation

there, but it does look like it could be potentially very catastrophic. All of these events should remind us that what we're dealing with as a single mankind on one small planet in the

Solar System and in this Galaxy. These are unfortunate events,

but also an opportunity to bring people together as we

discussed,
not just in the United States, but internationally. To realize
what mankind can uniquely do to defend ourselves against these
kinds of situations. Some of that includes a better
understanding of what factors actually play into these things.
In passing, just because there's so much crazy propaganda
about supposed man-made climate change being a factor in these
storms, that's just bunk; that should just be said outright.
It's unfortunate that we even have to say it, but given the
fact
that this is being pushed as a major top-down propaganda
campaign, we should just say outright that there is no
evidence
at all that storm systems and extreme weather has been getting
worse as a function of increasing CO2 levels in the
atmosphere.
There is no evidence of that. Even just look at the history
of
hurricanes in the United States. Since 1970, we've had four
Category 4 or higher hurricanes make landfall on the United
States. In the 40 years prior to that, we had 14. So, what's
all this talk about extreme weather getting worse? We just
recently exited a very anomalous drought of hurricanes, where
we
had no Category 3 plus hurricane make landfall on the United
States for almost 12 years earlier at the turn of this
century.
So, there's no evidence that we're seeing more extreme
situations; there's no evidence that human CO2 emissions play
any
factor at all. Again, it's unfortunate that we have to waste
our
time to even address this, but just because it's being pushed
down the throats of the American people and much of the world
population, we should just make that clear outright.
But what we do have is natural weather and natural storms

and natural extreme events. Instead of this false blaming of human CO2 emissions, we should instead be taking a higher perspective on what factors actually do influence extreme weather

and climate change. These are factors that go beyond the Earth.

These are factors that go to the Sun, that go to the Solar System. That again, forced mankind to realize we are one very unique species on one very small planet; and we know very little

about what actually determines the conditions we live in here on

Earth. So, it's about time that humankind as a whole wakes up,

stops playing these insane geopolitical games to try and compete

over some small amount of wealth developed on the planet so far,

and realizes that if we collaborate as one species, we can uplift

the entire population of this planet to a much higher level.

And

we can collaborate on defending our entire planet from disasters

like this.

So, as Matt mentioned, this is a developing situation that I briefed him on and Mr. LaRouche and Mrs. Helga Zepp-LaRouche on

earlier this morning about possible space weather effects which

could worsen Hurricane Irma. Again, this is an ongoing process

that is playing out, so we don't know exactly what's going to happen. But it is worth highlighting what we know so far. As we

know, Hurricane Irma is now thought to be a couple of days away

from most likely making landfall on the southern coast of Florida. It is already a very extreme and intense hurricane. Just a few days prior, our Sun – if we can switch over to the graphic animation [Fig. 5] we have here – our Sun released the strongest solar flare in about a decade. This was released on September 6th. So that bright flash in the lower right central

region is this explosion on the surface of the Sun. This was classified as an X-9 flare; a very strong solar flare. That was

actually the strongest of a series of intense solar flares that

the Sun has released in the last week. So, the Sun – despite going into a bit of a slumber – has decided to send out a barrage of rather strong outbursts. These outbursts send a strong wave of gas and plasma from the Sun barrelling at the Earth. As we see in this next graphic [Fig. 6], as is a rather

well-known phenomenon, when the Earth's magnetic field gets blasted by these outbursts from the Sun, it causes the Earth's magnetic field to begin to fluctuate wildly; what's called a "geo-magnetic storm." So, a storm in the Earth's magnetic field.

I'm sure most people know, our entire planet is surrounded by a magnetic field that is critical to supporting and protecting

life on Earth, providing certain unique electromagnetic conditions to the biosphere on Earth; it's part of our regular Earth system we live with day to day, year to year, etc. When the Earth's magnetic field gets blasted with these outbursts of

solar activity, the Earth's magnetic field goes into these fluctuations referred to as "geo-magnetic storms." What you're

looking at here [Fig. 7] is an index provided by NOAA of the level of geo-magnetic activity over the last three or four days.

As you can see, coming into the night of September 7th and into the very early morning of September 8th, we saw an explosion of a very intense geo-magnetic storm, corresponding with these outbursts of solar activity which are referred to as a "coronal mass ejection"; an ejection of material from the surface of the Sun, corresponding with that intersecting Earth's magnetic field.

As you might intuit from this diagram, what we've currently experiencing is a very intense event; a very intense geo-magnetic storm classified as severe by NOAA's metrics.

There's much that can be said about this. These geo-magnetic storms are known to be potentially dangerous to the

Earth's electrical infrastructure. That's something that's becoming a very well-known and clear point of concern, that when

we have these types of geo-magnetic storms, this can actually wreak havoc on our electrical grid. That's something we actually

want to keep a very close eye on today and in the coming days. But another aspect of this, which we see in the next graphic [Fig. 8] is that when the Earth's magnetic field is compressed like this, this actually temporarily increases the shielding of

the Earth from galactic cosmic radiation. So, we temporarily have a stronger protection from this continuous flow, this continuous input of radiation coming from our entire galactic system. This is also another well-known phenomenon; this is referred to as a "Forbush decrease," named after the scientist who identified this event whose name was Scott Forbush. But as

you can see here, from the most recent data being provided,

this
is an indication of the level of galactic radiation reaching
the
Earth's atmosphere, and we can see this sharp drop coming
immediately in the context of this geomagnetic storm and the
solar outburst.
These are all well-known phenomena. These are not
mysterious, these are not unexplained or unknown, but there's
an
element of this that does not yet get enough attention; which
is
that, when you have this particular type of activity,
geomagnetic
storms, reduction of the cosmic radiation reaching the Earth's
atmosphere, this is known to very likely be a factor in
potentially increasing the severity and strength of hurricanes
and cyclones. And what we have on the screen here is one
study,
showing that in 2005, this tragic event of Hurricane Katrina
which we heard referenced earlier, was actually partially
strengthened by the activity of the Sun in a very similar way
to
what we're looking at right now. [Fig. 9] This was a study by
Prof. Sergei Pulinetz, and some associates as you can see on the
byline there; where they analyzed a very similar situation
where,
when Katrina was a few days off the Gulf Coast for its
actually
second landfall, there was a coronal mass ejection, there was
a
geomagnetic storm, and that led to a strengthening of
Hurricane
Katrina at the time.
What we're looking at now, today, is a potentially similar
situation, where what we see with these cosmic effects on the
weather system, is that when you have these reductions in

cosmic

radiation reaching the atmosphere, that actually can lead to a greater temperature difference between the surface of the ocean

and the top of the atmosphere, which can lead to a greater rate

of convection and a strengthening of the hurricane.

And so those are the conditions we're immediately watching now with Hurricane Irma, which is already a very strong hurricane. We're already seeing a geomagnetic storm. Various people who are aware of these potential cosmic influences on these events are watching very closely to see if we will see a strengthening of Irma in response to these conditions.

This is a developing situation; I'm sure we'll have more on this in the coming days, but as I said at the beginning, this is

an unfortunate but valid example of the kinds of lessons we should take to heart as mankind, and realize that this is for example the perfect area of study that we, the United States, should be collaborating on with Russia and with China on developing greater insights into.

This brings back to mind Mr. LaRouche's work on the Strategic Defense Initiative and the revival of that proposal with the "Strategic Defense of the Earth," where the same principle was brought forward; namely, that the United States, Russia, leading powers need to move beyond a system of conflict

and mutually assured destruction and towards a system where we realize that mankind as a whole, and especially these leading most powerful nations, have to come together and provide all the

resources we have available as nations, all of our scientific capabilities, all of our technologies, and actually bring these

together in joint efforts to defend our planet as a whole from these types of events. Better understand these cosmic influences

driving our climate and weather systems, and begin to determine

what we can do to defend our populations from these types of activities.

So we'll be watching the situation very closely. We'll see what develops over the coming days, and we'll certainly have more

on this very dramatic situation with these coming hurricanes as

things develop.

OGDEN: Thank you, Ben.

GALLAGHER: Actually, I have two questions, Ben. The meteorologists are saying now that there's an extremely high temperature differential between the upper atmosphere and the Earth's surface in the western Atlantic and the Gulf; they're connecting that directly to the great strength of these hurricanes. Are you saying this is related? In that work that you just showed [by Pulinets, et al.], that this is related to the reduced cosmic irradiation of the upper atmosphere? That's

one question.

The other has to do with the space assets that are watching all this. Do they need to be increased? I heard, for example,

that in the case of radar satellite observations of the development of Harvey, that these were German radar satellites that were doing this. Are there missing assets or assets that should be increased in the U.S., in the NASA program?

DENISTON: Yes, to take the first question. Generally, over time the upper atmosphere will be cooler than the oceans in this

region. So you have a certain temperature differential that's already naturally there.

The role that galactic radiation plays, is that actually helps to facilitate a higher rate of condensation of water

vapor,
and release of latent heat, in this region. So the flux of
cosmic
radiation actually helps to facilitate a slight warming of the
upper atmosphere in this region. If you have that process all
of
a sudden halted, you'll get less warming, and obviously
cooling
of the upper atmosphere, which could increase the temperature
difference and lead to an even stronger hurricane.
That process is happening now; the conditions that are being
reported on already are before we're seeing the effects of
this.
Now obviously, this is not a simplistic, mechanical, 1, 2, 3,
process. There are many factors involved, there's variations
in
the cosmic radiation flux coming in already; there's many
other
factors involved in affecting the hurricane itself. So we're
not
in a position to absolutely say one way or the other exactly
what
the effect of this situation is going to be. But we can
definitely identify Katrina; and then other hurricanes have
been
studied as well, where it's been shown that there formation or
their strengthening often comes a couple days after these
types
of geomagnetic storms and drops in the cosmic radiation flux.
Again, the mechanism, the causal relation that Professor
Pulinets
and others have presented, is that relates to this heating of
the
upper atmosphere by cosmic radiation flux.
But that directly ties into your second question, is that,
yeah, we need many more satellites and other instruments to be
monitoring these conditions, much more extensively and in real

time around the world. We do have some very impressive assets up there; but much more is needed to really better understand, not just the Earth's own atmosphere and weather system, but the relation to the activity of the Sun and the activity of the Galaxy. One of our key assets for directly measuring the activity coming from the Sun towards the Earth, which is called the ACE satellite, is already many years past its life expectancy and expected to fail at any time. As of now, we have no replacement ready to send up. That's just one example. That's a satellite that sits directly in between the Earth and the Sun, and intercepts the high-energy radiation, especially the plasma, coming from the Sun before it reaches the Earth, and at least gives us a little bit of a warning and analysis of what the Sun is sending at us. And that thing is ready to go. That's just one example. I think this also relates to the question of earthquakes and earthquake forecasting which we've covered on this site before also. [See interview with Prof. Sergey Pulinet <http://archive.larouchepac.com/node/17944>] We could use dedicated satellites that could help measure the precursor conditions, that could alert us to coming earthquakes, like this devastating earthquake that just hit off the coast of Mexico. So there are certainly more satellite systems that we could be developing, more ground-based systems as well, to get some better understanding of the intersection of solar activity, galactic activity, the activity intrinsic to the Earth system itself; and actually begin to get a better handle on how all these factors play together in affecting the climate and affecting the weather. And really, to get serious about it,

begin to think about how we can manage these situations and intervene; and obviously, forecast and give early warning, but potentially even intervene to change these conditions and defend

life on Earth.

And that should be a top, strategic priority of leading nations of the world. And I think that just goes hand in hand with this new paradigm that we're seeing potentially emerging with the leadership of China, with its Belt and Road initiative,

and with this idea of "win-win cooperation"; in which we can move

beyond, finally, and put behind us this insane geopolitical games

which you're still seeing attempting to be rammed down Americans'

throats with this crazy lie about Russian "hacking" and attempting to make the Russians look like the biggest bogeymen in

the world, and play up this crazy game of conflict against Russia, economic warfare against China. These are our allies! We've got to put all of this behind us and look at them as collaborators, for our nation, for other nations in the world that can help us to defend our species as a whole against these

kinds of conditions.

OGDEN: Let me pick up directly off what you just referenced, Ben, and put on the screen the advertisement for the

conference that's coming up in New York City tomorrow, which will

go directly to that point. This is a conference as you can see

that's featuring William Binney, NSA whistleblower; Ray McGovern,

the founder of the Veterans Intelligence Professionals for

Sanity

(VIPS) and himself a veteran CIA analyst; and William Wertz from

{Executive Intelligence Review}. The title of the event, is: "The Russian 'Hack' Inside Job: Who's Trying To Destroy the Presidency and Start a World War with Russia?" As you can see on

the screen there, there's still time for you to RSVP and register

to attend, that's going to be available, <http://lpac.co/ytvips> .

That link is active now, but it's going to be available in the description of the video which is immediately below this video in

the YouTube player. If you're in New York City also you can get

in contact, and register for the event in person.

This is going to be an historic event, following up on the memo, which is becoming a controversial memo which was published

by William Binney, Ray McGovern and others from VIPS, which documented that according to the metadata the so-called "Russian

hack" of DNC emails could not have been a hack, but was in fact

some sort of inside job, a leak in order to set up the conditions

where, now, you have this so-called Russia-gate, and the mad drive to undermine the efforts that Trump had at least intended

to initiate to restore the kinds of cooperate relation between the United States and Russia.

It's this kind of great powers relationship between the United States and Russia, the U.S. and China, what we now see developing in terms of the BRICS, with Russia, China, India, Brazil and South Africa and other national relationships: This

is what Lyndon LaRouche has been campaigning for for years, in that form. To say, now is the time to abandon and discard this British Imperial mentality of geopolitics, petty competition over so-called natural resources, or "limited" natural resources, and perpetual war; and to initiate exactly what you're saying, Ben, this kind of cooperation within the species as a whole: To say, what are the common aims of mankind and how can we collaborate in a "win-win" modality to achieve those common aims. And under that category you would say that common defense of mankind from these great natural and terrestrial, extraterrestrial phenomena, which we see expressed in discrete ways in the form of these hurricanes, those kinds of natural disasters; also these earthquakes, which are obviously part of much broader and much larger kind of terrestrial phenomena, which we have yet to understand. And what is the connection of that to the space weather that our planet exists in? So that's a fascinating kind of view. But just in the same way that we have to abandon those geopolitics abroad, we also have to abandon the kinds of British/Wall Street mentality here in the United States, which is this insane negligence of our physical infrastructure, and in the interest of mere, monetary speculation; and to return to the general welfare principle, you heard Mr. LaRouche so beautifully and emphatically say that, in that webcast excerpt that we have from 2005, in the aftermath of Katrina; return to the general

welfare and restore the system of Hamiltonian national credit. So I think that's a sufficient place to conclude our broadcast here, today. I'd like to thank you, Ben, for joining us, remotely there. And we'll stay tuned for developments as they occur on that front. And I'd like to thank Paul Gallagher for joining me here in the studio. So please tune in on this website tomorrow, at 1 p.m. Eastern Time, for the historic conference out of New York City, featuring Bill Binney, Ray McGovern, and Will Wertz; and we'll be back with you on Monday for our strategic overview. Thank you for joining us and please stay tuned to larouchepac.com.

Lyndon LaRouche: Lad være med at diskutere det – Bare gør det!

Leder fra LaRouche PAC, 7. september, 2017 – Det er pludselig blevet blændende indlysende, at Ruslands præsident Vladimir Putin – ligesom sin forfader i ånden, Frankrigs Ludvig »den Varsomme«^{XI} – har været i færd med at væve og atter væve et spindelvæv af potentielt tæt økonomisk samarbejde mellem Nord- og Sydkorea og Rusland – og med Kina og også andre partnere. Dette var den oprindelige »LaRouche-plan«¹ for fred i Koreahalvøen, der fungerede frem til den dag i 2002, hvor den blev saboteret via »udefrakommende kræfter«, der arbejdede sammen med daværende vicepræsident Cheney, og bagefter med

præsident Obama. Putin har arbejdet på dette spindelvæv med uundværlig støtte fra Kina – men tilsyneladende også fra visse kræfter i Washington.

Da Lyndon LaRouche blev opmærksom på dette, sagde han,

»Lad være med at diskutere det. Ikke noget opkog af de forskellige detaljer. Lad være med at spille yderligere tid – bare gør det! Og ved at gøre det – NU – vil I tvinge dem, der gør modstand mod det, til at bekende kulør. De vil blive afsløret, klar til at blive uskadeliggjort.«

Netop samtidigt hermed har den værste atlantiske orkan, der nogensinde er registreret, med en vindstyrke på 180 mil/t, og 300 mil/t på højdepunktet, hærget igennem hele Caribien og efterladt nogle af de britiske kolonier i ruiner, der er ufattelige for det 21. århundrede. For eksempel sagde Barbudas premierminister, at 90 % af deres bygninger er blevet ødelagt, og 60 % af deres befolkning var blevet hjemløse. De britiske herrer (Barbuda er en del af Commonwealth of Nations, tidligere Det britiske Statssamfund) havde absolut intet gjort for at forberede sig på syndfloden – men hvorfor skulle de også det?

Men den amerikanske regering, ledet af præsident Trump, er opmærksom og up-to-date om situationen og mobiliserer de relevante resurser for Florida og andre truede områder – og dette vil igen gøre det muligt for befolkningen, både de første nødindsatspersoner (redningsfolk, paramedicinere o. lign.) og frivillige borgere, at udvise den heroisme, de så blandede har demonstreret i Houston. Vi vil respondere, som situationen kræver. Vi vil genopbygge så hurtigt, det er fysisk muligt. Alt er forandret siden Katrina og Sandy.

I Caribien må USA tilbyde det fulde program for Ingeniørkorpset, som Lyndon LaRouche og tidligere præsident Bill Clinton foreslog for Haiti efter jordskælvet i 2010. Monsterpræsident Obama skød denne plan ned, så Haiti, der i

dag stadig ligger i ruiner, nu arbejder sammen med Kina hen imod en genopbygning af landet.

Men vores presserende nødvendige hastegenopbygning kan kun være et springbræt til et komplet, nationalt infrastrukturprogram, der nu må indledes med udstedelse af massive mængder statskredit, og i samarbejde med Kina. Ikke alene vil vi begrænse omfanget af stormrelaterede katastrofer i fremtiden, men vi vil også transformere hele vores økonomi fra den katastrofe, vi arvede efter Bush og Obama, og til at blive den store, agro-industrielle magt, som verden, og amerikanerne, nu har brug for.

Om dette sagde Lyndon LaRouche igen:

»Spild ikke tiden på at diskutere det. Bare gør det! Og vi får se, hvem, der forsøger at forhindre det – det vil være åbenlyst!«

Foto: Pressemeddelelser i kølvandet på forhandlinger med præsidenten for Republikken Korea Moon Jae-in. 6. sept., 2017. (en.kremlin.ru)

Tysk økonom: ECB's politik har bygget en boble over Tyskland

7. sept., 2017 – Gunther Schnabl, en økonomiprofessor ved Leipzig Universitet, har givet et langt interview til *Deutsche Wirtschafts Nachrichten (DWN)*, hvor han siger, at den politik, som føres af den Europæiske Centralbank, svækker Tyskland, så Tyskland til slut ikke vil kunne hjælpe andre lande i Europa.

Tyskerne er stadig relativt rige, siger han, fordi ECB har bygget en finansboble, og tyske indtægter opretholdes af boblen. Men, når aktieboblen og ejendomsboblen brister, bliver det hårdt.

»Europæisk velfærd er baseret på en høj industriproduktivitet. Efter Anden Verdenskrig var den stejle stigning i produktivitet grundlaget for de stigende lønninger og udvidelsen af de sociale systemer. Fagforeninger tog sig af at honorere produktionsstigninger med korresponderende lønstigninger for alle. Eftersom [gennem 'billige' penge] selskaber [nu] har mistet incitamenterne til øget produktivitet, kan lønniveauer og sociale ydelser ikke opretholdes for alle.«

ECB-politikken fører til øgede sociale ubalancer i forskellige lande, sagde Schnabl. »På den ene side trykkede politikken med de ekstremt billige penge, som jeg netop beskrev det, lønniveauet for store udsnit af befolkningen, ned. På den anden side promoverer det spekulative faser på finansmarkederne, som vil gøre nogle få meget rige – investeringsbankierer og direktører for hedgefonde. Når boblerne brister, vil centralbankerne stille endnu mere billige penge til rådighed for at sikre, at det rige befolkningsudsnit ikke lider tab, og nye spekulative bølger skabes. Med en sådan pengepolitik er det ingen overraskelse, at ubalancer inden for lønninger og rigdom vokser globalt.«

Selv om BNP »i Tyskland er så højt som nogensinde, så er fordelingen af omkostningerne til bailout – redninger – af bankerotte banker og stater meget uretfærdig. Lønninger, jobsikkerhed og pensioner er stadig høje for de ældre, der også er rigere stillet. Men lønninger og sociale ydelser for unge mennesker falder mere og mere, eftersom billige penge tvinger ejendomspriserne og aktiepriserne mere og mere i vejret, og det ikke længere er muligt for de unge at akkumulere rigdom gennem den sociale stige.«

Ikke desto mindre, siger han, »så har den gode økonomiske situation i Tyskland også en positiv virkning på andre lande. Men dette fungerer kun, indtil boblen brister.«

Schnabl, der er en von Hayek-akademiker, har imidlertid ingen løsning ud over det frie marked.

Interviewet kommer i sammenhæng med en voksende anti-ECB-stemning i Tyskland, på tærsklen til ECB's bestyrelsesmøde i dag, som igen udsatte beslutninger om gradvis aftrapning til næste måneds møde. Rygter, som blev opfanget af *Il Sole 24 Ore*, siger imidlertid, at ECB-præsident Mario Draghi har indgået en aftale med sin efterfølger, Bundesbank-præsident Jens Weidmann, om at bevare nulrenter i hele 2018. Bankaktier i Europa faldt efter ECB-pressekonferencen, i forventning om en fortsat nedgang i bankernes profiler.

Læs hele
interviewet: <https://deutsche-wirtschafts-nachrichten.de/2017/09/06/ezb-politik-schwaecht-deutschland-die-goldene-gans-wird-gerade-geschlachtet/>

Foto: Den tyske økonomiprofessor Gunther Schnabl.

Frankrig: Et Hartz IV-slavearbejdsprogram for den franske befolkning

Paris, 7. sept., 2017 (Nouvelle Solidarité) – På trods af den kendsgerning, at den ene rapport efter den anden afslører, at den tyske arbejdsstyrke er blevet fuldstændig forarmet af Hartz IV-»fleksibilitetsprogrammet« for arbejdsmarkedet i

Tyskland, afslørede den franske præsident Emmanuel Macrons arbejdsminister, Muriel Penicaud, den 31. aug. omsider for offentligheden de »dekreter«, de har vedtaget for at »befri« den franske økonomi og gøre den mere »erhvervskompatibel«, dekreter, der vil føre Frankrig samme vej som Tyskland. Ved at vælge denne fremgangsmåde med »dekreter« har regeringen fuldstændig undgået debat i Nationalforsamlingen.

I en pressemeddelelse karakteriserer tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade dekreterne som »Business France-dekreter«, fordi Muriel Penicaud er tidligere chef for en institution ved navn Business France, der udførte marketing af Frankrig som en god forretningsmodel over for verdens investorer, i modsætning til den økonomi efter Colberts model, landet engang var.

Disse dekreter, siger Cheminade, er ensbetydende med at afmontere det Nationale Modstandsråds sociale program, som blev udarbejdet af den Fransk Modstand under krigen, inspireret af Roosevelts New Deal, som forbedrede levevilkårene for den franske arbejdsstyrke på en stor og langvarig måde. Grundpillerne i dette program var: et anstændigt hjem, et job, et offentligt sundhedssystem og pension for alle. Disse grundlæggende rettigheder er garanteret for alle i fortalen til 1946-forfatningen, som senere blev integreret i de Gaulles forfatning for den Femte Republik.

Denne reform, uden at gå ind i de juridiske detaljer, repræsenterer et reelt brud med den permanente jobkontrakt (CDI), som frem til i dag er blevet vel beskyttet af arbejdsloven. Disse dekreter har nu muliggjort »projektkontrakter«, dvs., kontrakter, der kun gælder i projektets løbetid. Tidligere blev de kun tolereret inden for byggeindustrien; nu bliver de udvidet til andre områder, især til den digitale økonomi. Samtidig er de kompensationer fra arbejdsdomstole (Prudhommes) til arbejdere, hvis permanente kontrakter blev ulovligt brudt, og som hidtil har været høje,

nu blevet skåret ned. Sluttelig, for at bryde arbejdsloven, der regulerede alle arbejdsspørgsmål nationalt, og fagforeningerne, har Macron promoveret beslutninger taget på industrielt brancheniveau, eller gennem simple selskabsafstemninger (en venden op og ned på normhierarkiet). Således kunne bonusser, der ofte er en vigtig del af den generelle løn, blive besluttet på det enkelte selskabsniveau gennem afstemning. Alt imens fagforeningerne ønskede at gøre det ulovligt for internationale selskaber, der opererer i Frankrig og overordnet tjener profit, at beslutte at dumpe et fransk datterselskab, eller en del af selskabet, så fastslår disse dekretter, at selskaber, der overordnet set er sunde, har ret til at afskedige arbejdere, hvis en del af et selskab ikke er konkurrencedygtigt.

Bemærk, at den samme Emmanuel Macron, der havde den frækhed at klage over manglen på »heroisme« i den nuværende politik i et interview den 30. aug. til *Le Point*, og som hævder, han vil inkarnere den, intet siger om den eneste kamp, der ville være heroisk: Kampen for at sparke de finansielle vekselerere ud af templet med en ny Glass/Steagall-lov og genindføre social retfærdighed på arbejdsområdet med stabile og velbetalte jobs til alle. Den selv samme dag, som disse dekretter blev meddelt, meddelte de 40 topgrupper på Paris' CAC40 aktiebørs rekordhøje profitter på EU51,6 mia. i årets første seks måneder.

Foto: Frankrigs arbejdsminister Muriel Penicaud (højre) meddelte de nye arbejdsmarkedsdekretter den 31. aug. Ved siden af hende, Frankrigs premierminister, Édouard Philippe.

Italien: Tremonti og Sgarbi lancerer nyt italiensk parti, men efterlader et manglende led

7. sept., 2017 – Den tidligere italienske finansminister Giulio Tremonti har lanceret en ny politisk bevægelse ved navn »Rinascimento« (Renæssance; genfødsel), sammen med Vittorio Sgarbi, en kendt kunstekspert, hvor ideen er at genoplive Italiens nationale identitet og suverænitet, baseret på Renæssancens ideer. De har udgivet en bog, *Rinascimento*, hvor Sgarbi adresserer historien og Tremonti adresserer den nuværende, politiske del. Selv om bogen allerede er ude, vil Tremonti og Sgarbi officielt præsentere bogen og bevægelsen den 13. sept.

Bogen 'Rinascimento',
skrevet af Tremonti og
Sgarbi

Bogen begynder godt: Brunelleschi. Fra dette udgangspunkt, der fremlægges som højdepunktet af renæssanceideen om videnskab og skønhed, gennemgår Sgarbi hele spektret af renæssance- og postrenæssancekunstnere, men mere som et katalog end som et stykke arbejde, der er orienteret mod en opgave.

Med hensyn til den Europæiske Union kræver Tremonti, at man går tilbage til Romtraktaten, hvor suverænitetsindrømmelser blev beskrevet som »undtagelser« og ikke normalitet og kun skulle gennemføres »som sidestillet« (med traktaten, og altså ikke stå over denne, -red.). Han kræver heller ikke udtrykkeligt Glass-Steagall. Man har det indtryk, at det, han

ikke siger, er vigtigere end det, han siger:

For eksempel kræver han investeringer for Afrikas vedkommende, som en løsning på migrationskrisen, men den eneste, konkrete forholdsregel, han foreslår, er at afsætte 1 % af EU's indtægter fra merværdiafgift som hjælp til Afrika. Efter en beskrivelse af dette erkender han imidlertid, at det ikke ville være tilstrækkeligt, og at det, vi virkelig har brug for, er store projekter, men han forklarer ikke dette yderligere.

Med hensyn til Kinas rolle i Afrika er han mere moderat end han har været for nylig, hvor han har advaret om kinesisk ekspansion. Han siger, at Europa må blive involveret med Kina i Afrika og ikke overlade Afrika til kineserne alene.

Denne artikels forfatter har det indtryk, at bogen blev skrevet i hast. Det er f.eks. en spektakulær mangel, at Machiavelli helt er udeladt. *EIR* spurgte Sgarbi om dette gab, da vi havde lejlighed til at tale med ham på et kulturelt arrangement den 2. sept. Sgarbi, der er en narcissist, men også en anti-snæversynet person (inkl. EU- og LGBT-snæversyn), sagde, Machiavelli »måske manglede«, fordi Sgarbis opgave var at tage sig af den figurative kunst og arkitektur, hvorimod den nuværende, politiske del var Tremontis opgave.

Denne mangel var muligvis utilsigtet, men den reflekterer bogens utilstrækkelighed mht. at repræsentere et faktisk instrument til at opnå det mål, som er bogens forfatteres erklærede mål. Det gode er, at bogen vil fremprovokere en national debat, hvor LaRouche-bevægelsen vil intervenere som en autoritet.

At genoplive Italiens identitet og suverænitet vil sige at fokusere på den røde linje, der gennemløber Renæssancens giganter med det formål at identificere den italienske identitets generelle karaktertræk som *imago viva Dei* (i Guds billede), som Dante karakteriserede det i sin Guddommelige

Komedie, og Brunelleschi i sine arkitekturmesterværker, baseret på anti-empirisk videnskab. I denne forbindelse er Machiavelli det manglende led, som det rammende beskrives af Friedrich List i hans afhandling om den politiske økonomis nationale system (*Das nationale System der politischen Ökonomie*).

Foto: Giulio Tremonti (venstre) og Vittorio Sgarbi. I midten detalje fra maleriet Den skumfødte Venus, malet af Sandro Botticelli i 1486.

Oversvømmelser i USA fulgt af demokratisk samarbejde med Trump. Vil USA få en ny start? POLITISK ORIENTERING 7. sep. 2017

v/ formand Tom Gillesberg.

lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/oversvømmelser-i-usa-fulgt-af-demokratisk-samarbejde-med-trump-vil-usa-fa-en-ny-start

Amerikanerne responderer til Houston-katastrofe

– Vil de handle for at redde nationen?

Leder fra LaRouche PAC, 6. september, 2017 – Mens katastrofen i Houston, fremkaldt af orkanen Harvey, fortsætter, braser den største, atlantiske orkan i moderne historie, kategori fem-orkanen Irma, tværs over Caribien og forventes at have ramt Haiti, Cuba og Puerto Rico, når du læser denne leder, og vil umiddelbart herefter ramme Florida. En kompetent infrastrukturplan var blevet foreslået for Texas under Kennedy-administrationen, som ville have fjernet den forgangne uges værste rædsler – hvis den var blevet gennemført. I tilfældet med disse caribiske øer, hvor den eksisterende infrastruktur er forfalden eller ikkeeksisterende, er det tvivlsomt, om evnen til at overleve Irma er til stede.

I hele USA blev, under de 16 år med Bush og Obama, billioner af dollars smidt ind i bailouts af spillekasinoer på Wall Street, alt imens yderligere billioner blev spenderet på at ødelægge lande i Mellemøsten og overgive dem til terroristbander og drev millioner af mennesker ud af deres hjem som flygtninge i hele området og ind i Europa. I dag må Koreahalvøen, iflg. neokonservative, der er et levn fra Bush- og Obamaæraen, blive næste mål for deres mislykkede militære eventyr – til trods for, at bogstavelig talt alle mentalt raske mennesker advarer om, at resultatet ville blive en katastrofe for hele den menneskelige art.

Ikke desto mindre lærer størstedelen af verden nu fra første hånd, hvordan Kina har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom på kun tredive korte år, med den Nye Silkevej, der bringer infrastruktur, industri, sundhedsfaciliteter og håb

til de nationer og befolkninger, der i løbet af de seneste flere hundrede år har været genstand for udplyndring under koloni- og postkoloniæraen, under vestlig dominans.

Aktivister i LaRouche-bevægelsen i USA rapporterer, at amerikanere i stigende grad nu anerkender det »nye paradigme« (som Helga Zepp-LaRouche kalder det), der nu vokser frem af det kinesisk-russiske samarbejde og skaber nye, globale institutioner som BRIKS, den Eurasiske Økonomiske Union og Shanghai Samarbejdsorganisationen. Disse nye organisationer rækker nu ud til Afrika, Latinamerika og Asien – og endda til Europas døende økonomier – gennem nye, finansielle institutioner (f.eks. AIIB og BRIKS' Ny Udviklingsbank) og tilbyder kredit til fysisk udvikling uden IMF's politiske og økonomiske »betingelser«, som har holdt nationer i underdanighed til britiske og amerikanske diktater.

Men disse amerikanere forstår ofte ikke, hvorfor USA ikke gennemgår en lignende udviklingsproces. De er blevet forledt til at tro på den monetaristiske myte, at frihed betyder briternes og Wall Streets frihed til at køre økonomien, og verden, som de ønsker. I takt med, at New York Citys undergrundsbane bryder sammen, hvorfor gør vi så ikke det, kineserne ville have gjort, og bygger et helt nyt system med den absolut nyeste teknologi, i stedet for ynkeligt at forsøge at lappe på denne hundrede år gamle monstrøsitet? I takt med, at Houston drukner, hvorfor så ikke gøre, hvad kineserne gjorde for at redde tusindvis af liv hvert år, og byggede verdens største dæmning og vandkraftsystem, med de Tre Slugters Dæmning? Det samme selskab, der byggede de Tre Slugters Dæmning, udfører nu forundersøgelser til at redde Centralafrika gennem Transaqua-projektet, der vil transportere vand fra Congofloden til den skrumpende Tchadsø. Hvorfor har USA ikke bygget NAWAPA-projektet og vandstyringsprojektet i Houston og lignende storstilede projekter, som Kennedy, sammen med sit rumprogram, foreslog?

For at kende svaret på dette spørgsmål, må vi »få tingene til

at bryde frem« i USA, som Lyndon LaRouche i dag sagde. »Vi må gøre det – tal ikke om diverse 'enkeltspørgsmål'; tal om kendsgerningerne. Det må gøres for menneskeheden – intet mindre. Og tiden er inde – sejren vil være inden for rækkevidde.«

Det eneste, der står i vejen, er Det britiske Imperium – hvilket vil sige institutionerne i London og på Wall Street, som har fået lov at bevare »Federal Reserves uafhængighed« og det »frie marked« fjernelse af Glass-Steagall og relaterede reguleringer af banksystemet. Det var de politikker, som FDR gennemførte, og som gjorde det muligt for ham at dirigere den statslige kredit til den mest massive infrastrukturudvikling, verden nogensinde havde set, eller ville se igen, frem til nutidens Ét Bælte, én Vej, der kommer fra Kina. Nu er den amerikanske økonomi brudt sammen, og Wall Street-bankerne er bankerot og forsøger desperat at redde deres spillegæld ved at udplyndre, ikke alene udviklingslandene, men også den amerikanske økonomi og det amerikanske folk.

Størstedelen af det amerikanske folks respons til katastrofen i Houston var den, at tilsidesætte de medieskabte »spørgsmål«; spørgsmål, der blev skabt med det formål at gøre mennesker små og skabe kunstige konflikter og smålige eller irrelevante bekymringer, alt imens deres verden kollapser i økonomisk forfald og permanent krigsførelse. Men, efter Harvey, tog tusindvis af mennesker til Houston og tilbød deres hjælp for at redde mennesker, der var nødstedte, det være sig Demokrater eller Republikanere, hvide eller sorte eller brune, endda med deres eget liv som indsats.

Trump blev valgt, fordi han var forpligtet over for at afslutte dette økonomiske forfald og politikkerne for de evindelige krige for »regimeskifte«.

Hans bestræbelser på at bygge en arbejdsrelation med Rusland, og for at gå sammen med Kina i den Nye Silkevej, er løfterigt for USA's deltagelse i dette nye paradigme. Briterne og deres

aktiver i USA er desperate for at stoppe ham i at gennemføre denne plan, som ville betyde enden på Imperiet.

I dag påpegede Helga Zepp-LaRouche den inspiration, som alle amerikanere føler, der ser de uselviske handlinger hos de tusinder af mennesker, der handler for at hjælpe dem, der nu lider nød i Houston. Hvis vi skal indgyde i amerikanerne, styrken til at handle imod Imperiet, til at befri nationen og verden for City of Londons og Wall Streets diktater, sagde hun, må vi gøre alt, der står i vores magt, for at opløfte folk til det sublimes, det ophøjedes niveau, i Schillers forståelse – for i sig selv at finde den godhed, der er mere dyrebar end selve livet, den godhed, i hvilken hvert enkelte menneskes evne til at handle til gavn for menneskeheden generelt, findes. Intet mindre end dette vil lykkes, og alligevel, som Lyndon LaRouche sagde, så, hvis vi handler på denne vis, er sejr inden for rækkevidde.

Foto: 2-dages grafisk vejrudsigt for det atlantiske tropeområde. (weather.gov)

**Gør atter Amerikas
infrastruktur stor:
Gå med i Kinas globale
initiativ;
Drop truslen om krig**

Leder fra LaRouche PAC, 5. september, 2017 – Øjeblikket er stadig modent for amerikanere til at lære af de enorme menneskelige og økonomiske tab som følge af orkanen Harvey:

Byg den nye infrastruktur, der burde have været bygget for længe siden, for at forebygge, at disse katastrofer berører amerikanere deres hjem, jobs, ufortalt rigdom og endda livet. Vend det sammenbrud, der finder sted i slow-motion, af forældede infrastrukturplatforme, på hvilke den amerikanske økonomi har arbejdet.

For henved 50 år siden lavede staten Texas et udkast til planer for et omfattende system til vand- og oversvømmelseskontrol, som ville beskytte statens Golfkyst-byer fra oversvømmelse – og dens yderste, sydøstlige kyst og øvre sletter fra tørke – ved at koble mange damme og reservoirer sammen via en lang kanal langs kysten, der kunne flytte overskydende vand mellem flodbassiner. Dette var i det samme årti, hvor JFK og RFK arbejdede for en vandmanagementplan i det vestlige USA ved navn North American Water and Power Alliance – det Nordamerikanske Vand- og Elektricitetssamarbejde – et dusin gange større end Tennessee Valley Authority – til overvindelse af ørkendannelse og til kunstig vanding af landbrugsjorder.

Behovet for at bygge sådanne nye og højere teknologiske infrastrukturplatforme mindskes ikke, fordi en økonomi, der køres af Wall Street, og mange krige har blokeret for dem. Der kommer et nyt, historisk øjeblik, hvor de må udføres. Vi er nu blevet bragt til dette punkt, med tre, store amerikanske byer, der er blevet fuldstændig ødelagt af orkaner på lidt over et årti, og med økonomiske tab, der langt overstiger prisen for at bygge disse store projekter.

Dette kræver mere end blot store udgifter, der vedtages af Kongressen til katastrofehjælp – selv om FEMA's katastrofemidler vil være brugt ved slutningen af denne uge, med endnu en alvorlig orkan, Irma, der nærmer sig. Det vil blive nødvendigt at udstede statslige kreditter for billioner til infrastruktur i de kommende par år, noget, der kun kan gøres gennem statslig bankvirksomhed efter Alexander Hamiltons model og gennem den form for storstilet kredit til projekter,

som blev udstedt af præsident Franklin Roosevelts Reconstruction Finance Corporation.

Kongressen må hurtigt skabe begge dele, som det er angivet i LaRouche PAC's Erklæring om en Nationalpolitik af 30. aug. Kongressen må ligeledes genindføre Glass/Steagall-bankopdeling for at sikre, at private banker trækkes ud af Wall Street-spekulation og er med i en genopbygning af finansiering. NASA må genoplives og spille en førende rolle, som denne udviklings videnskabelige drivkraft.

Dette betyder, at vi må mobilisere for de »Fire Økonomiske Love for at redde nationen« fra 2014, forfattet af EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche. Og Kinas og BRIKS-landenes Bælte & Vej Initiativ for globalt samarbejde om finansiering og byggeri af nye, storstilede infrastrukturprojekter, er den ramme, vi må tilslutte os.

Betänk, at USA konfronteres med tre kriser: Wall Street, som trækker det hen imod endnu et finanskollaps; truslen om atomkrig over Koreahalvøen; og sammenbruddet af fundamentet for dets økonomiske liv, infrastrukturplatforme. Præsident Trumps oprindelige plan for sit præsidentskab, som var at samarbejde med Rusland og Kina og koncentrere os om at genopbygge Amerikas infrastruktur, ville have ført til en anden og bedre situation end disse kriser. Amerikanere må skride til handling, og handling nu, for at komme til denne plan.

LaRouche PAC må gå i spidsen for at få denne påtrængende nødvendige politik; andre vil følge efter.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin, Kinas præsident Xi Jinping og hans hustru Peng Liyuan før receptionen, hvor formand Xi Jinping var vært for BRIKS-ledere og lederne af de inviterede staters delegationer. 4. sept., 2017. (en.kremlin.ru)

Lyndon LaRouche: Sabotage af min politik ved århundrede- skiftet har gjort Korea til en mulig gnist til atomkrig

4. sept., 2017 – Mens verden med bæven ser på Nordkoreas magtfulde demonstration af atomvåben og USA's trusler om krig, mindede Lyndon LaRouche verden om, at det var sabotage af hans politik for »fred gennem udvikling«, først fra George Bush' og Dick Cheneys, og dernæst Obamas, side, som forårsagede den nuværende krise. »Rammeaftalen« fra 1994 under Bill Clinton arbejde på at afslutte Nordkoreas atomvåbenprogram, med inspektører fra IAEA på stedet, til gengæld for økonomisk samarbejde, da Bush og Cheney skrottede den til fordel for militære trusler og konfrontation. Igen i 2002, da den sydkoreanske præsident Kim Dae-jung, med opbakning fra Rusland og Kina, genoptog sin »Solskinspolitik« med at åbne for økonomisk samarbejde med Nordkorea, afviste Bush og dernæst Obama samarbejde, alt imens de beskyldte Nordkorea for at »snyde«.

Kendsgerningen er, at briterne og deres neokonservative kohorter i USA ikke ønsker en løsning, eftersom krisen i Korea retfærdiggør deres bestræbelser på at ramme Kina, økonomisk og militært. Dette bliver klart i dag gennem Washingtons respons til den opfattede trussel fra Pyongyang.

USA's inkompetente ambassadør til FN, Nikki Haley, sagde i dag ved hastemødet i FN's Sikkerhedsråd, at Nordkoreas leder Kim Jong-un »tigger og beder« om krig og sagde, at USA er i færd med at udarbejde et udkast til en resolution, der skal til afstemning i næste uge, og i hvilken »USA vil anse ethvert land, der gør forretninger med Nordkorea, som et land, der hjælper deres hensynsløse og farlige atomare hensigter« – dvs., at målet er at ramme Kina, såvel som også Rusland. Finansminister Steven Mnuchin, Wall Streets aktiv i Trump-administrationen, sagde søndag til Fox News, at han arbejdede på sanktioner, der ville medføre, at »enhver, der ønsker at handle eller gøre forretninger med [Nordkorea], ville blive forhindret i at handle eller gøre forretninger med os«. Han taler formentlig om at udelukke visse kinesiske banker og selskaber af USA's finansielle system – hvilket er sindssygt.

Dette gør det ligeledes klart, at målet også er at ramme Trump, mere bestemt hans bestræbelser på at opbygge et arbejdsvenskab mellem USA og både Kina og Rusland, og som er baggrunden for den igangværende »farvede revolution« imod ham af forrædere i begge partier.

Selv tweetede Trump, at Kina »forsøger at hjælpe, men uden meget held«, og beskyldte Sydkorea for at »formilde«, når det på nogen som helst måde ønskede at indgå i en relation med Nordkorea. General Mattis udstedte en erklæring, der sagde: »En hvilken som helst trussel mod USA eller dets territorier – inklusive Guam eller vore allierede – vil blive mødt med en massiv militær respons, der både er effektiv og overvældende.«

På den anden side udstedte den sydkoreanske præsident Moon Jae-ins kontor en erklæring, der sagde: »Korea er et land, der har oplevet en krig mellem brødre. Krigens ødelæggelser bør ikke gentages i dette land.« Moon har udtrykkeligt erklæret, at præsident Trump har forsikret ham om, at der ikke bliver nogen militæraktion imod Nordkorea uden Seouls godkendelse. Ikke desto mindre optrapper Moon-regeringen tempoet for deployeringen af THAAD-missiler i dets land (på trods af stærk

opposition fra Kina og Rusland) og diskuterer med Washington, deployeringen af amerikansk, strategisk militærudstyr i Sydkorea, inklusive et atomarmeret hangarskib og strategiske bombefly.

Både Kina og Rusland fordømte kraftigt Nordkoreas atomtest, men gjorde det klart, at Washingtons afvisning af forhandlinger med Pyongyang, eller af at indskrænke sine militærøvelser, der truer Nordkorea, ligeledes er ansvarlig for krisen. »Det er min personlig opfattelse, at der slet ikke ville have været nogen konflikt, hvis USA var holdt op med at bevare konflikten«, sagde den russiske vice-premierminister og præsidentielle udsending for Fjernøsten, Yuri Trutnev, til TASS. »Hver gang, Nord- og Sydkorea synes at være ved at komme overens, og spændingerne begynder at lette, begynder der straks nogle flådeøvelser, der endda understreger en plan for øvelser, hvis formål er at angribe Pyongyang, hvilket er en direkte provokation«, sagde Trutnev.

Talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Geng Shuang, sagde mandag til reportere, at Nordkorea må være meget klar over, at FN's Sikkerhedsråds resolutioner forbyder sådanne aktiviteter. Men Geng tog også afstand fra truslerne mod Kina. Han sagde, at Kina anså det for uacceptabelt »med en situation, hvor vi på den ene side arbejder for at løse dette spørgsmål fredeligt, men hvor vore interesser på den anden side udsættes for sanktioner og sættes på spil. Dette er hverken objektivt eller rimeligt.«

China Daily skrev i en leder: »Der er ingen tvivl om, at handlingerne fra den Demokratiske Folkerepublik Koreas side ... er grov overtrædelse af relevante resolutioner i FN's Sikkerhedsråd og har voldt alvorlig bekymring i området og globalt. Men det hjælper ikke situationen, at Trump tweeter angreb på DFK og kritiserer Sydkorea og Kina.« Lederartiklen fortsætter med at fremføre, at »den fundamentale fiasko for Trumps strategi er, at den sætter for store håb til en stramning af sanktionerne, en strategi, der i årtier har vist

sig at være en fiasko«. Lederartiklen fortsætter »Hvis Trump har ret, når han siger, at Kina 'forsøger at hjælpe, uden meget held', så skyldes det, at USA ikke har lyttet til Kinas råd, såsom at genoptage sekspartsforhandlingerne og direkte kontakter mellem USA og DFK og acceptere den 'tosidede suspendering', hvor USA og Sydkorea stopper deres militærøvelser og DFK suspenderer sine atomtests.«

Putin, Xi Jinping, Abe, Moon og andre vil mødes i denne weekend, nogle på det igangværende BRIKS-møde i Xiamen, og dernæst på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, hvor Korea vil stå højt på dagsordenen.

Kinas præsident Xi Jinping: 'Skab en BRIKS-Plus fremgangsmåde for samarbejde'

5. sept., 2017 – Præsident Xi Jinping holdt en afsluttende pressekonference ved slutningen af BRIKS-topmødet i Xiamen i dag. Han sagde, at BRIKS-lederne havde opnået »bredt samtykke om den aktuelle, internationale situation, global styrelse og BRIKS-samarbejde«. På Kinas initiativ, sagde Xi, havde de inviteret fem andre lande, Thailand, Egypten, Tadsjikistan, Mexico og Guinea til at deltage i Dialogen mellem Fremvoksende Markeds- og Udviklingslande sammen med BRIKS-lederne. Under temaet, »At styrke gensidigt fordelagtigt samarbejde for fælles udvikling«, sagde Xi, »diskuterede ledere måder til styrkelse af internationalt samarbejde om udvikling og aftalte at skabe et bredt baseret udviklingspartnerskab og optrappe gennemførelsen af 2030-Agendaen for Bæredygtig Udvikling, for fælles udvikling af alle lande«.

Der har været spekulationer om, at BRIKS kunne blive udvidet på topmødet til BRIKS-Plus med tilføjelse af disse andre fem lande fra forskellige regioner, men ikke alle medlemmer var favorabelt indstillet over for et sådant projekt. Især havde Indien, der i de seneste par uger har haft en ophedet uoverensstemmelse med Kina over grænsespørgsmål, åbent modsat sig denne udvidelse.

Det stod ikke desto mindre klart, at dette praktiske samarbejde med andre udviklingslande ville skride hastigt fremad. Xi sagde: »Det er en fin tradition, at BRIKS har dialog og samarbejder med andre fremvoksende markeds- og udviklingslande. Under de nuværende omstændigheder er en sådan dialog og et sådant samarbejde blevet endnu vigtigere. Dialogen mellem Fremvoksende Markeds- og Udviklingslande, som Kina var vært for, har sendt et stærkt budskab om tættere syd-syd-samarbejde og samarbejde om global udvikling. Ledere, der deltog i dialogen, er enige om, at fremvoksende markeds- og udviklingslande, der oplever et momentum for god vækst, er velplaceret til at spille en større rolle, når det kommer til at gennemføre 2030-Agendaen for Bæredygtig Udvikling og forbedre global, økonomisk styrelse. Vi må intensivere syd-syd-samarbejde, skabe en fremgangsmåde for BRIKS-Plus samarbejde, i vid udstrækning række ud til andre lande for at skabe partnerskaber for udvikling og etablere et åbent og afvekslende netværk af partnere i udvikling.«

Xi rapporterede ligeledes om BRIKS-landenes forpligtelse til at intensivere deres politiske og sikkerhedsmæssige samarbejde og styrke gensidig, strategisk tillid. »På topmødet er vi BRIKS-ledere enige om det synspunkt, at, med BRIKS-samarbejdet, der nu går ind i sit andet årti, må opbygning af institutioner gå fremad i overensstemmelse med de skiftende tider, hvis vi skal sikre stærk støtte til dybere og mere materielt samarbejde generelt.«

Han beskrev, at, i det forgangne år, havde de fem lande afholdt et møde mellem højtplacerede repræsentanter for

sikkerhedsspørgsmål og det første, uafhængige møde mellem BRIKS-udenrigsministre. »Vi har udviklet køreplaner for samarbejde inden for områder som fremme af handel, handel med tjenesteydelser, valutaveksling, betaling i lokal valuta og partnerskab mellem det offentlige og det private, etableret det Afrikanske Regionale Center for den Ny Udviklingsbank og udarbejdet BRIKS Handleplan for Innovationssamarbejde«, sagde Xi. Han fortsatte, at BRIKS-ledere har aftalt at lægge mere vægt på innovation og på denne måde »gribe de historiske muligheder, som en ny runde af industriel revolution tilbyder og forbedre økonomisk struktur i et højere tempo med det formål at sikre mere robust og bæredygtig vækst og kvalitetsvækst for alle«.

I sin indledende formandsberetning på plenarmødet den 4. sept. havde Xi annonceret, at Kina bidrog med \$4 million til projektforberedelsesfonden for BRIKS' Ny Udviklingsbank, for bankens operation og langsigtede udvikling. Derudover afsatte Kina \$75 mio. til økonomisk og teknologisk samarbejde og udvekslinger mellem BRIKS-lande. Kina vil også forpligte sig til \$500 mio. til Hjælpefonden for Syd-Syd-samarbejde. I sin formandsberetning citerede Xi en kinesisk talemåde for at udtrykke betydningen af solidaritet i BRIKS og sagde, »et partnerskab, der er skabt med den rette fremgangsmåde, trodser geografiske afstande; det er tykkere end lim og stærkere end metal og sten«.

Hele teksten:

Afsluttende pressekonference:
http://news.xinhuanet.com/english/2017-09/05/c_136586311.htm

Hovedtale til plenarforsamling:
https://www.brics2017.org/English/Headlines/201709/t20170904_1906.html

Foto: Kinas præsident Xi Jinping møder pressen efter BRIKS-topmødet i Xiamen, Kina.

Et svangert øjeblik

Leder fra LaRouche PAC, 4. sept., 2017 – De aftaler, der nu indgås på BRIKS-topmødet, der finder sted 3.-5. sept. i Xiamen, Kina, og som er forbundet med det umiddelbart efterfølgende Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, i det fjernøstlige Rusland, vil få stor betydning for udformningen af menneskehedens fremtid i resten af dette århundrede. BRIKS er, som Kinas præsident Xi Jinping påpegede her, en helt ny skabelse inden for verdenspolitik – det er ikke en alliance, men et partnerskab, på vegne af interesserne hos både partnere og dem, der ikke er partnere. Og selv om dets medlemmer alle er lande under udvikling, så er BRIKS nu ansvarlig for 60 % af al vækst i verdensøkonomien i officiel målestok – og for meget mere i en sand videnskabelig målestok. BRIKS eksemplificerer, ligesom Bælte & Vej Initiativet, som det er nært forbundet med – såvel som også Shanghai Samarbejdsorganisationen – det nye paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche i årtier har været de intellektuelle fortalere for. Geopolitik har totalt slået fejl. BRIKS er den bølge, der fører til fremtiden. Hvor er det uheldigt, at amerikanere og vesteuropæere ikke må læse om dette og stifte bekendtskab med det; i så fald ville den stærke tendens mod en fornyet moral og enhed i nationen, som vi nu ser bryde ud i hælene på katastrofen med orkanen Harvey, være endnu stærkere.

Det er ikke tilfældigt, at endnu en farlig Koreakrise bryder ind på netop dette håbefulde øjeblik, som signaleres af BRIKS-topmødet og disse forandringer i USA, der finder sted fra det ene øjeblik til det næste. Se på, hvor det finder sted – på Kinas grænse, og på grænsen til Rusland, og til USA's traktatpartner Sydkorea, og tæt på Japan. Vil vi give lov til, at dette potentiale bliver sprængt i luften? – evt. sammen med

en hel masse andet? Under diskussioner om denne seneste Koreakrise i dag sagde Lyndon LaRouche, at det var et direkte resultat af »udefrakommende kræfters« ødelæggelse af den succesfulde politik til at forebygge krig gennem udvikling, som han havde fastlagt i 1990'erne.

Under diskussioner i dag påpegede medlem af LaRouche PAC Policy Committee, Diane Sare, det potentiale, der pludselig mærkes i USA, for, at Kongressen, præsidenten og det amerikanske folk kan komme sammen på vegne af dette lands reelle behov, som det udtrykkes i Lyndon LaRouches Fire Love fra juni 2014, og i USA's tilslutning til den store verdensmission for menneskehedens fremme, som nu anføres af Kina og Rusland.

Vi nærmer os det historiske momentum for fundamentale forandringer, som vi i så lang tid har forberedt.

Foto: Et møde mellem BRIKS-ledere og ledere af delegationer fra inviterede stater. Xiamen, Kina, 5. september, 2017. (en.kremlin.ru)

BRIKS udsteder erklæring fra topmødet i Xiamen, Kina

4. sept., 2017 – Lederne af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika har udstedt deres Xiamen-erklæring under BRIKS-topmødet i Kina, som opfordrer til styrket og udvidet samarbejde.

»Idet vi understreger den rolle, som et styrket handels- og investeringssamarbejde spiller i udløsning af BRIKS-økonomiernes potentiale, har vi aftalt at forbedre og udvide

mekanismer og omfang til forbedring og udvidelse af handels- og investeringssamarbejde, med henblik på at styrke BRIKS' økonomiske komplementaritet og BRIKS-landenes diversificering«, lyder dokumentet.

De opfordrer til fremme og indbyrdes opkobling af handel og investering og styrkelse af fælles politik; udveksling af information; og opbygning af kapacitet, inklusive fælles samarbejdsbestræbelser inden for handel og energi. De hilste ligeledes initiativet for at etablere BRIKS' E-Port Netværk, som vil operere på frivillig basis, og for at etablere en BRIKS E-handel Arbejdsgruppe, velkommen.

»Vi hilser ligeledes Kinas initiativ om at være vært for en International Import Expo i 2018 velkommen og tilskynder vore erhvervssamfund til aktivt at deltage i det«, lød erklæringen.

Med hensyn til spørgsmålet om korruption, siger erklæringen: »Idet vi er intenst bevidste om den negative virkning, korruption har på bæredygtig udvikling, støtter vi indsatsen for at styrke BRIKS-samarbejdet om antikorruption. Vi bekræfter vores forpligtelse til at intensivere dialog og udveksling af erfaring og støtter skabelsen af et kompendium om bekæmpelse af korruption i BRIKS-lande«, lød Xiamen-erklæringen, der blev vedtaget af gruppen mandag.

Erklæringen lagde særlig vægt på udviklingen af kernekraft. »Vi vil samarbejde for at promovere den mest effektive anvendelse af fossile brændstoffer og udvidet anvendelse af gas-, vand- og kernekraft, som vil bidrage til transformationen hen imod en økonomi for lav udledning; bedre adgang til energi og bæredygtig udvikling. I denne henseende understreger vi betydningen af en pålidelig tilgang til teknologi og finansielle midler til udvidelse af den civile kernekraftkapacitet, som ville bidrage til bæredygtig udvikling i BRIKS-lande.«

»Vi vil handle på basis af principperne om innovation,

partnerskab, synenergi, fleksibilitet, et åbent og favorabelt erhvervsmiljø, tillid og sikkerhed, og beskyttelse af forbrugerrettigheder med det formål at sikre betingelserne for en blomstrende og dynamisk, digital økonomi, der vil nære global, økonomisk udvikling og være til fordel for alle», lød dokumentet.

I en tidligere separat erklæring fordømte ledere kraftigt Nordkoreas atomtest.

»Vi beklager stærkt atomtesten, udført af den Demokratiske Folkerepublik Korea. Vi udtrykker vores dybe bekymring over den nuværende spænding og det forlængede atomspørgsmål på Koreahalvøen og understreger, at det kun bør afgøres gennem fredelige midler og direkte dialog mellem alle berørte parter«, sagde dokumentet, der blev vedtaget på BRIKS-topmødet.

Foto: BRIKS-ledere deltog mandag i en underskrivelsesceremoni under BRIKS-topmødet i Xiamen, Kina. Fra venstre: Sydafrikas præsident Jacob Zuma, Brasiliens præsident Michel Temer, Ruslands præsident Vladimir Putin, Indiens premierminister Narendra Modi og Kinas præsident Xi Jinping. (AP Photo)

BRIKS - topmøde peger på løsningen

Leder fra LaRouche PAC, 3. september, 2017 – En verden, der trues af den aktuelle fare for atomkrig, som det for nyligt blev understreget af Nordkoreas sjette atomvåbentest i denne weekend, og med økonomisk ødelæggelse, frembragt af, at man har forsømt at investere i nødvendige fremskridt inden for infrastruktur og videnskab, som i Texas og på hele den

Mexicanske Golfkyst, ville gøre klogt i at koncentrere sig om BRIKS-topmødet, der er begyndt i Xiamen, Kina, og som finder sted 3.-5. sept.

Kinas præsident Xi Jinping, der er vært for topmødet, erklærede, at »fred og udvikling«, og ikke »konflikt og konfrontation«, er den politik, planeten har brug for. Han påpegede de »voksende finansielle risici«, der konfronterer verden under det nuværende system, og opfordrede i stedet til, at »vi forfølger en innovationsdrevet udvikling«. For at opnå dette, holdt han Kinas Bælte & Vej Initiativ frem som eksempel og angreb sladder om, at det blot skulle være endnu en geopolitisk plan for dominans:

»Lad mig udtrykke dette klart: Bælte & Vej Initiativet er ikke et instrument, der skal fremme nogen som helst geopolitisk dagsorden, men er derimod en platform for praktisk samarbejde. Det er ikke en plan for ulandshjælp, men derimod et initiativ for indbyrdes forbunden udvikling, der kræver ekstensiv rådslagning, fælles bidrag og fælles fordele. Jeg er overbevist om, at Bælte & Vej Initiativet vil udgøre en ny platform for, at alle lande kan opnå win-win-samarbejde.«

Og, for denne verdens Thomas Tvivlere, har vi Kinas fænomenale og igangværende præstation med at løfte over 700 millioner af sin egen befolkning ud af fattigdom, og landets indsats for at gøre det samme i planetens mest udfordrende og forarmede områder – Afrika, Haiti osv.

Rusland under Vladimir Putin er helt enig i forpligtelsen til denne Xi Jinpings win-win-politik – samt til den underliggende idé om menneskets kreativitet, der driver den fremad. I en dialog den 1. sept. med flere end 1 million unge russere i klasseværelser i 24 regioner i hele landet, fastlog Putin pointen med veltalenhed og enkelhed:

»Dit mål er ikke bare at lave noget nyt. Det er selvindlysende. Det vil faktisk blive noget nyt, baseret på,

hvad der tidligere er skabt. Dit mål er at tage et skridt fremad ... I, som nu begynder på et nyt liv, må lægge jer dette på sinde, være opmærksom på det og ikke kun gøre det bedre end forudgående generationer, men gøre det bedre på et nyt niveau ... For at vi kan bevare vores suverænitet og gøre livet for vort folk og de fremtidige generationer, jeres børn og børnebørn, bedre end i dag, er det bydende nødvendigt at gøre kvalitativt nye fremskridt.»

Der er således en grund til, at Lyndon LaRouche bliver ved med at påpege den globale lederskabsrolle, som i dag præsteres af Rusland og Kina, og behovet for, at USA bliver helt integreret i Bælte & Vej Initiativet. Præcis, som der også er en grund til, at Det britiske Imperium er fast besluttet på at gøre netop disse to nationer til mål for udslettelse, og ligeledes på at gøre Trump-administrationen i Washington til mål for ødelæggelse, for at Trump ikke skal leve op til sin forpligtelse om at forbedre båndene til, og samarbejde med, Kina og Rusland. For den idé, som Putin forelagde for disse millioner af unge russere, er selve den hjørnesteen, på hvilken selve USA blev grundlagt.

Foto: BRIKS-ledermøde i det udvidede regi. (en.kremlin.ru)

Valg i Tyskland: Helga Zepp-LaRouche holder hovedtalen på BüSo-valgkonference i

Hessen: 'For en ny, retfærdig verdensorden og en kulturel renæssance!'

3. sept., 2017 – Hovedbegivenheden i BüSo's, Bürgerrechtsbewegung Solidaritäts, valgkampagne i delstaten Hessen fandt sted i Frankfurt lørdag eftermiddag, den 2. sept., hvor partiets landsformand Helga Zepp-LaRouche holdt hovedtalen. Hun sagde til publikum, at, i betragtning af de særdeles dramatiske udviklinger på det globale, strategiske niveau, har etablissemments partier, med den valgkampagne, de fører, gjort sig selv totalt irrelevante. De ignorerer, at det haster med det nye paradigme med Kinas Bælte & Vej; de ignorerer det almene vel, og de anser disse begivenheder for at være en trussel mod deres eget globaliseringssystem, der er dømt til undergang, fordi det er ondt, afskyeligt og endda farligt.

Zepp-LaRouche beskrev den sammensværgelse, der oprindeligt kom fra britiske imperiekredse allerede i 2015, for at sikre, at Hillary Clinton blev valgt som USA's nye præsident i november 2016 – dette mislykkedes, og Donald Trump vandt på trods af den udbredte smædekampagne, der blev iscenesat imod ham, en kampagne, der endda er eskaleret siden hans valgsejr.

»Russia-gate«-narrativen er en fabrikeret historie, hvilket blev tilstrækkeligt dokumenteret i *Veteran Intelligence for Sanity's (VIPS')* memorandum til præsidenten. Det, som kredsene bag anti-Trump-kampagnen frygter, er, at han skal genindføre Glass-Steagall og stoppe finansspekulationen; at han måske ville lancere det største, amerikanske infrastrukturprogram nogensinde, med de nødvendige investeringer, der langt overstiger \$1 billion. De frygter, at Trump kunne få USA til at samarbejde med den Nye Silkevej – et koncept med LaRouche-bevægelsen som en vigtig medforfatter: Fra 1988-forslaget om

den Produktive Trekant, til 1989-forslaget om den Eurasiske Landbro og den Nye Silkevej, som for første gang blev adresseret i 1996 i Beijing af Helga Zepp-LaRouche. Hun er siden dengang kendt som »Silkevejs-ladyen«.

EU-bureaukratiets massive sabotage af infrastrukturudvikling i Øst- og Sydeuropa har sit sidestykke i Tyskland med sabotage af byggeri af jernbaner ved alle de afgørende forbindelser over grænserne, til Tysklands nabolande. Denne økonomiske degeneration står i modsætning til Kinas koncept med Bælte & Vej Initiativet, med gensidigt win-win-samarbejde med andre stater og et nyt paradigme med en ny og retfærdig, økonomisk verdensorden. Kampen for også at gøre dette til en realitet i tysk politik er på BüSo-partiets dagsorden, som fortsætter ud over valgdagen, den 24. september, sagde den tyske statskvinde. Den offentlige diskussion, der i disse dage er blevet genoptaget vedr. Transaqua-projektet for at genopfylde Tchadsøen, og vedr. Kra-kanalprojektet i Thailand, udgør to af de store projekter, som har haft en fremtrædende plads på LaRouche-bevægelsens dagsorden i flere årtier; hertil kunne man føje diskussionen om genopbygningen af Syrien som startskuddet til udviklingen af hele Mellemøsten, som også i årevis har været på LaRouche-bevægelsens dagsorden.

Zepp-LaRouche fortsatte med, at, ud over den økonomiske sfære, er en genoplivning af klassisk kultur, en ny, kulturel renæssance, lige så vigtig, idet det, der sluttelig vil gøre menneskeheden menneskelig, er en livslang opdragelsesproces, sammen med de idealer, som Konfucius, såvel som også Friedrich Schiller og Nicolaus Cusanus, formulerede. En harmonisk orden i naturen er afhængig af menneskets konstruktive, moralske impuls, sagde hun og fremførte, at kunst, som nu om dage er blevet grim, med computerspil og lignende modkulturer, atter må blive virkelig kunst, som tilskynder til skønhed og opløfter mennesket.

Hovedtalen, forud for hvilken Wiesbadens Schiller Institut-kor opførte *Verleih uns Frieden* (Giv os fred) af Mendelssohn, og

Arirang (navn på et bjergpas), den uofficielle nationalsang af begge Korea'er, blev efterfulgt af to medlemmer af den amerikanske LaRouche-bevægelse, der opførte tre klassiske, tyske Lieder: *Mainacht* (Majnat) af Brahms, sunget af Ema Reuter; *Nachtlied* (Nattesang) af Mendelssohn, og *Die Hoffnung* (Håbet), sunget af Sarah Ciampini.

Efter Zepp-LaRouches hovedtale kom en tale om det afrikanske fremstød for udvikling, der understregede Kinas konstruktive rolle, og som blev holdt af Melaku Almu, en etiopier, der har boet i Tyskland i 26 år og har udviklet en god indsigt i tyske anliggender.

Følg BüSo's valgkampagne på valgportalen

BüSo's valgbrochure

»Måske er fremtiden endelig kommet til Haiti«: Kineserne har planlagt gennemgribende renovering og modernisering af Port-au-Prince

Fredag, 1. sept., 2017 – Den 25. aug. godkendte Ralph Youri Chevy, borgmester i Haitis hovedstad Port-au-Prince, formelt et forslag fra Kinas Sydvestlige Kommunale Institut for Ingeniørteknisk Design og Forskning til renovering og genopbygning af denne by, inkl. dens havn, hen over de næste

tre år, og som vil levere al den infrastruktur, der behøves for at modernisere hovedstaden og løfte dens forarmede befolkning op – som stadig lider af eftervirkningerne af det ødelæggende jordskælv i 2010.

En smuk, optimistisk video af renoveringsprojektet blev udgivet af det haitianske firma Bati Aiyiti, som vil gå i partnerskab med kinesiske firmaer for at fuldføre projektet, for at skabe »en strålende fremtid« for byen, som videoen siger.

Se den her.

Selv om finansieringen af renoveringen endnu ikke er på plads, bemærkede journalist Georgeanne Nienaber i en artikel den 27. aug. i *Huffington Post*, at »Kina har godtgjort lignende projekter i sit skønsmæssigt billiondollar-Silkevejsinitiativ, for ikke at nævne 30 futuristiske infrastrukturprojekter i sit eget land. Måske er fremtiden endelig kommet til Haiti, og som et resultat vil en caribisk korridor blive transformeret«. Telesur-nyhedsagentur rapporterer i dag, at den oprindelige idé til projektet blev undfanget på Bælte & Vej-topmødet i Beijing, 14.-15. maj, 2017.

Dette forslag står i stærk kontrast til den kriminelle forsømmelse hos Obama-administrationen og allierede »vestlige donorer«, der afviste de nødforslag, som blev foreslået at den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche umiddelbart efter jordskælvet i 2010, og som, hvis de var blevet gennemført, kunne have afværget de menneskelige katastrofer, inkl. den forfærdelige koleraepidemi, som har plaget Haitis befolkning i løbet af de seneste syv år.

Renoveringsprojektet, der er en del af en pakke på \$30 mia., som Kina har tilbudt Haiti til udvikling, er opdelt i seks separate underprojekter, der involverer vandværker og installationer til vandafledning, forbedringer af veje, miljøbeskyttelse, kloakering og sanitetsinstallationer, et

kommunikationsnetværk, transport og genopbygning af Port-au-Princes historiske »gamle bydel«. Ifølge Nienaber vil tekniske installationer til vandafledning blive primære, med kanaler til afværgelse af oversvømmelser og systemer til udledning af regnvands-afstrømning i floder og havet. Et vandrensningsanlæg, der kan håndtere 225.000 m³ vand dagligt, vil blive bygget for at sikre forsyning af sikkert drikkevand. Et nyt spildevandsanlæg vil behandle 180.000 m³ om dagen i en nødvendig standard og blive udledt langs floder og i havet, iflg. projektets ingeniører, der citeres i den ovenfor nævnte video. Et nyt, gasfyret elektricitetsværk er planlagt til at producere 2000 MW. Planerne omfatter installering af 450 offentlige toiletter og gennemførelse af et offentligt system til indsamling af affald, der deponeres på lossepladser; sidstnævnte vil tage 1500 tons husholdningsaffald om dagen.

Nienaber rapporterer, at arbejdet forventes at begynde i december, med diverse arbejder inden for sanitet, elektricitet, kommunikationer og andre projekter i hovedstaden. Hertil vil man få brug for at ansætte 20.000 arbejdere.

**Houston, vi har en løsning:
Hvad der nu må gøres.
LaRouche PAC Internationale
Webcast,**

1. september, 2017

... denne orkan Harvey, der virkelig er uden fortilfælde mht. ødelæggelser ... dette må være momentet for at initiere en fuldstændig ny holdning hos amerikanerne og vores nationale regerings skifte til en helt anden politik, og det er formålet med den nøderklæring, vi har udstedt.

... det må genkalde en holdning, som vi mistede i dette land, der går tilbage til mordet på John F. Kennedy, men faktisk går tilbage til Franklin Roosevelts død. Og den måske mest signifikante case study, vi kan anvende, er TVA, som du nævnte, Tennessee Valley Authority.

Vært Matthew Ogden indleder webcastet med at oplæse Lyndon LaRouches erklæring, »Ikke flere Houston-katastrofer: Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'«

Det efterfølges af en rapport fra repræsentant for LaRouche-bevægelsen i Texas, Brian Lantz, om den aktuelle situation i Houston og en analyse af de nødvendige forholdsregler, der må tages.

Herefter vises et klip fra en film, der blev produceret under Franklin Roosevelts præsidentskab, om det store infrastrukturprojekt, kaldet TVA – Tennessee Valley Authority.

Her følger en dansk oversættelse af dette videoklip og Matthew Ogdens kommentarer.

Efter dette følger komplet engelsk udskrift af hele webcastet.

Min. 31:20 (FDR-klip minuttal 35:15):

Brian Lantz (slutning): Hvor skal pengene komme fra? Det er selvfølgelig det forkerte spørgsmål at stille. Spørgsmålet er, hvad er det for institutioner, vi må skabe? Det er præcist, hvad LaRouche foreslår: Glass-Steagall, statslig kredit, en nationalbank, der kan finansiere strømmen af statslig kredit

til at bygge de nye TVA'er, de nye projekter, der kræves for at sikre ikke alene kysten her, men også for at påbegynde en stor, økonomisk genrejsning af USA til dets position i verden.

Matthew Ogden: Netop, og denne orkan Harvey, der virkelig er uden fortilfælde mht. ødelæggelser, som du gjorde det meget, meget klart, Brian – dette må være momentet for at initiere en fuldstændig ny holdning hos amerikanerne og vores nationale regerings skifte til en helt anden politik, og det er formålet med den nøderklæring, vi har udstedt.

Og, som du sagde, så må det genkalde en holdning, som vi mistede i dette land, der går tilbage til mordet på John F. Kennedy, men faktisk går tilbage til Franklin Roosevelts død. Og den måske mest signifikante case study, vi kan anvende, er TVA, som du nævnte, Tennessee Valley Authority.

Hvis vi går tilbage til før Franklin Roosevelt og før New Deal, havde vi hele områder af landet, der var underkastet såkaldte naturkatastrofer, og som simpelt hen var forsømte. Det måske mest signifikante område i landet, det mest bemærkelsesværdige, var den såkaldte Tennessee-dal. Det er meget ironisk, at Tennessee-dalen, der er et helt område ikke blot i Tennessee, men omfatter alle disse tilgrænsende stater, er det område, der har den største totale regnmængde på det amerikanske kontinent.

Og hvad er så den årlige regnmængde i Tennessee-dalen? Den er på 51 inches (ca. 130 cm) om året; det, vi netop har oplevet i Houston, er 51 inches på fem dage eller mindre. Det er simpelt hen en svimlende mængde vand, der kom ned fra himlen! Men Tennessee-dalen var også udsat for meget lange perioder med voldsomme regnmængder, for det meste som følge af orkaner, der spredte sig – virkningen af orkaner, der kom op fra Golfkysten (den Mexicanske) og så fortsatte ind over denne centrale, sydøstlige del af USA.

Hvad skete der? Franklin Roosevelt, der blev citeret i vores

nøderklæring, sagde, at det, der behøvedes, er »handling, og handling nu. Nationen kræver handling«. Han sagde: Vi vil ikke tillade denne ødelæggelse, som Tennessee-dalen oplever år efter år, og som skaber et af de mest forarmede områder i hele verden: Dette var Appalacherne – evnen til at læse og skrive var i bund, malaria, det øverste jordlag, der blev vasket bort. Man havde virkelig vilkår som i den Tredje Verden, lige midt i kontinental-USA. Roosevelt sagde, nej, vi vil gøre noget, som ingen før har gjort, og vi vil ikke blot forsøge at kontrollere en enkelt flods strøm, men vi vil tage et helt flodbækken, og vi vil ikke alene kontrollere dette vand hydrologisk, men vi vil indsamle energien fra dette vand og sætte det til at arbejde til gavn for de mennesker, der bor dér.

Jeg har en video, jeg gerne vil vise vore seere, et ca. 4 min. langt klip, som blev lavet af Roosevelt-administrationen. Den blev ironisk nok produceret det år, Roosevelt døde, i 1944. Men den viser, hvad Tennessee-dalen var udsat for, og det bør faktisk minde jer om de videoklip, I netop så fra Houston; men den viser også, hvad der blev gjort fra Roosevelt-administrationens side og filosofien, der lå bag TVA. Her kommer klippet:

Fortæller: Ødelæggelse fra himlen. Sådan var det, år efter år, i et glemt område af USA. Dette var den ødelæggelse, der var forårsaget af grådighed og neglekt, med mænd, der arbejdede alene og uden hjælp mod naturens kræfter. Landbrug, byer, industri – smadret; hundreder druknede, tusinder blev hjemløse. Flodens energi, der gik til spildevand – og menneskenes energi ligeså.

[Landmand] Henry Clarks problemer var 3 millioner amerikaneres problemer i Tennessee-dalen. Det blev 130 millioner amerikanere i 48 staters direkte anliggende, en udfordring for demokratiet og dets evne til at drage omsorg for sine egne folk.

Tennesseefloddalen [kort] ligger i det sydøstlige USA. Det dækker et område på 40.000 kvadratomil, næsten lige så stort som England. Det var et problem, der handlede om genopbygning; genopbygning af land og af mennesker. Demokratiet bestod prøven: Det fandt mændene, der kunne overvåge jobbet – James P. Polk, national senator fra det vestlige USA; Harcourt Morgan, præsident for Tennessees Universitet, og som havde udarbejdet et landbrugsprogram for hele området; David Lilienthal, administrator og fortaler for en lov om kooperativ elektricitet; George Norris, en stor, amerikansk statsmand, der længe havde drømt om regional planlægning, om at etablere et nationalt eksperiment i én region, der kunne fungere som målestok for alle regioner. Dette var planen [kort over progressiv udvikling], at tøjle floden gennem en række gigantiske dæmninger, der kunne kontrollere oversvømmelserne, og åbne floden for sejlads fra dens udspring til dens biflodernes tilstrømning; at lade fordelene ved moderne videnskab og forskning komme farmerne til gode; at hjælpe dem til at kontrollere vandet på deres jorder og genoprette jordens frugtbarhed, at genbeplante millioner af acres med skov på de hærgede bjergsider, at udvinde områdets mineralresurser; at bruge elektriciteten, skabt af dæmningerne, til at udvikle og rehabilitere industri i byerne, at føre elektricitet til landbrugsejendommene gennem et landligt kooperativ; og frem for alt, at bevise, at menneskelige problemer kan løses gennem fornuft, videnskab og uddannelse.

Tennessee-dalen skulle atter engang blive en fremskudt grænse, denne gang for at blive udviklet, ikke udplyndret; denne gang ikke til fordel for de få, men for de mange, som boede dér. Disse mennesker var de nye pionerer, arkitekterne, forskningskemikerne, landbrugseksperterne, elektricitetsfolkene, ingeniørerne, der designede vandkraftværker: Deres metode var at kontrollere naturen, ikke ved at trodse den som i den ødsle fortid, men ved at forstå den og tøjle den til gavn for menneskeheden ...

(Slut video)

Ogden: Det var sådan, amerikanere plejede at tænke; dette var Franklin Roosevelt-administrationen, dette var New Deal. Lad mig blot lige gentage for jer, hvad I netop har hørt: Fortælleren sagde, hvad var formålet med Tennessee Valley Authority, dette projekt over alle projekter? »Frem for alt, at bevise, at menneskelige problemer kan løses gennem fornuft, videnskab og uddannelse. Tennessee-dalen skulle atter engang være en fremskudt grænse ... for at blive udviklet ... ikke til fordel for de få, men for de mange ... Disse mennesker var de nye pionerer ... Deres metode var at kontrollere naturen, ikke ved at trodse den ... men ved at forstå den og tøjle den til gavn for menneskeheden ...«

Det er sådan, amerikanere tænker.

Engelsk udskrift:

HOUSTON, WE HAVE A SOLUTION': WHAT MUST BE DONE NOW

MATTHEW OGDEN: Good afternoon. It's September 1, 2017. My name is Matthew Ogden, and I'd like to welcome you to our Friday evening webcast here on larouchepac.com; our strategic overview for the end of this week.

This has been a very dramatic week, and I've asked Brian Lantz, who is a LaRouche PAC organizer in Houston, Texas to join

us for our broadcast here today. He's been on the ground; thank

you Brian. Welcome. He's been on the ground there in Houston.

He survived Hurricane Harvey, and he has seen firsthand the devastation. Those of you who were on the LaRouche PAC Fireside

Chat last night, got to hear a preliminary overview report

from

him. Also, Brian Lantz will be the featured guest at the LaRouche PAC Manhattan Town Hall meeting tomorrow afternoon in New York City on Saturday. But we've asked Brian here to review

with us the extent of the devastation and the necessary solutions

that Hurricane Harvey should prompt us to usher in for the nation.

Before I get to Brian, I am going to read to you in full the emergency policy statement that has been issued by LaRouche PAC,

which is available at the LaRouche PAC website. You'll see the

text here right on the screen from larouchepac.com [Fig. 1].

The

title of this statement is "No More Houstons! Lyndon LaRouche Says What Must Happen Right Now!" So, the statement reads as follows:

"The catastrophe in Texas is a man-made disaster accomplished by the criminal negligence of this nation's elected

officials, who have continued to support Wall Street's speculative economy and imperial ambitions while arguing that the

nation cannot afford to rebuild and replace its ancient and broken-down economic infrastructure. For the third time since 2005, major American cities have been flooded and their people devastated, because the plans for new infrastructure to protect

the people, requiring tens of billions in investments, have been

ignored and turned down. Hurricane Harvey now looms as the worst

national disaster in our nation's history and it is a disaster which did not have to happen.

"In 2005, Hurricane Katrina killed nearly 2,000 people and

wreaked \$130 billion in economic losses. Only then, slowly, new flood-control and sea gate infrastructure was built – at last – for New Orleans, at a fraction of the human and monetary costs of the damage inflicted by the storm. How many unnecessary deaths and suffering could this project have averted?

“Four years later, the American Society of Civil Engineers met in Manhattan to discuss several storm surge barrier options for the New York City region. The estimate for the largest of these was \$9 billion. The government decided to do nothing. Then, in 2012 Superstorm Sandy killed more than 100 people and caused \$65 billion in economic losses. New York area residents now are going through a ‘Summer of Hell’ as the 100-year-old regional transportation system, flooded and damaged five years ago, also was not repaired or replaced at the necessary pace.

“The staggering economic and human suffering caused by Hurricane Harvey in the Texas and Louisiana Gulf region are not yet known, and will grow in magnitude as the water recedes; but, what has been known for many years, is that Texas Gulf cities are flood-prone, and have repeatedly flooded. Yet, no flood control or storm protection infrastructure has been built since the end of World War II. Plans for a new system for the Houston area had been drafted, but their \$25 billion cost was deemed ‘too high’ a

price tag for our Wall Street-dominated agencies and elected officials. Now, hundreds of billions of dollars, and priceless human lives, are lost.

All of these disasters, and others in the recent period, could have been averted for a fraction of their eventual cost in lost

wealth, let alone in lost lives. The media insist to Americans that each city's disaster is caused by its particular economic habits, its choice of location, its squabbling jurisdictions, its

ignoring of climate change, or its being close to water! This is

nonsense. Wall Street, which has been bailed out repeatedly to the tune of trillions of dollars, with nothing but increased impoverishment of the American people to show for it, must no longer be allowed to dictate the economic policy of the United States of America.

"| 'The nation calls for action, and action now!' in President Franklin Roosevelt's words. During his presidency, and

through the 1940s, the new infrastructure to prevent such 'natural disasters' – such as the Tennessee Valley Authority – was funded by national credit, as through the Reconstruction Finance Corporation and the Works Progress Authority.

"Hurricane Harvey drowning cities in East Texas should be the national alarm which ends 70 years in which the country has

been without any such national credit institutions."

The next subhead is titled "A Sea Change Is Required".

"Lyndon LaRouche on August 30 called for a 'sea change' in policy 'right now.' He called for the immediate creation of a national credit institution for new, high-technology infrastructure, like that employed by Franklin Roosevelt when the

vast majority of our current infrastructure was built. There is

no alternative to creating a national credit institution, like

that employed by Alexander Hamilton and in accord with our Constitution, to fund the necessary trillions in new infrastructure investment.

There must also be action on reinstating Glass-Steagall banking

separation right now, as a new financial crisis looms and Wall Street speculation continues to prevent actual productive investment. Allowing Wall Street to eliminate the Glass-Steagall

Act in the 1990s led to a crash that caused {\$10 trillion} in lost wealth, mass unemployment, and untold loss and shortening of

human lives.

“LaRouche insists that his ‘Four Economic Laws To Save the Nation’ must be implemented right now if this country is to recover from Hurricane Harvey and prevent similar disasters stemming from our rotting physical economy now ticking like a time bomb:

1. Re-institute Glass-Steagall: break up Wall Street and its power;

2. Create national credit institutions based on FDR’s Reconstruction Finance Corporation and Alexander Hamilton’s national banks;

3. Invest the credit in new infrastructure with frontier technologies, including high-speed rail, fourth-generation fission and fusion power technologies, and modern storm protection and water management systems;

4. Adopt a fusion-driver ‘crash program’: Let a great expansion of NASA space exploration provide a driver for productivity and productive employment.”

Then, the final section is titled “A New Paradigm Takes Hold”.

“China’s Belt and Road Initiative, an international program of new rail ‘land-bridges’ and great projects of infrastructural

development, offers immediate cooperation for the credit and the

building of a new infrastructure in the United States. This initiative is now moving on great projects they have long identified as absolutely essential, such as the Kra Canal in Southeast Asia, and the revival of Lake Chad in sub-Saharan Africa; projects long championed by Lyndon LaRouche and his wife,

Helga Zepp-LaRouche.

"Helga and Lyndon LaRouche are leading a national mobilization focused on moving President Trump to immediately bring America into the China-initiated Belt and Road Initiative

of worldwide building of new infrastructure. That 'win-win' initiative, and the United States joining in its worldwide projects and also building its own new infrastructure, means the

revival of the United States as an industrial power."

The statement goes on to quote Helga Zepp-LaRouche in her speech to the Manhattan conference on August 26th. Then, after

that quote, it concludes by saying:

"LaRouche PAC has taken the responsibility to drive President Trump and the Congress into this action. But this is also the responsibility of all Americans that think of themselves

as citizens: those who have been actively supporting the President, or supporting Sen. Bernie Sanders; those who supported

no one, out of disgust at the manipulation, and continued manipulation of the election, but who have wanted a drastic change in the deindustrialization and Wall Street speculation policy ruling the country; those who know people killed, or made

homeless and impoverished by Wall Street's induced 'natural disasters.' All must now act and make their voices heard.

Because, watching what is happening, again, to great American cities, leads anyone sane to the same conclusion: {There is no alternative}."

So, that statement, which is available in full on the LaRouche PAC website, again, under the title "No More Houstons!

Lyndon LaRouche Says What Must Happen Right Now!" is available for you to circulate. That is our call to action, which we're here to discuss today.

So Brian, I'd like to just introduce you and give you a chance to give us an overview of what the conditions are on the

ground in Houston; what the impact is on the national economy, and what must be done. While you begin, we're just going to play

some drone footage that was taken and was posted on Facebook by a

user chaseboogie; and we thank him for the permission to use this

footage. It will just give our viewers a very visceral on-the-ground sense of what exactly the conditions look like there in Houston as you speak. So, Brian, thank you for joining us here today.

BRIAN LANTZ: Good to be here. I think first of all, I should emphasize that this hurricane and hydrological disaster is

still unfolding. Just a matter of a few hours ago, this is Friday; Mayor Sylvester Turner requested more evacuations from the Atticks Reservoir area, the Atticks Dam area, because of the

continued releases of water in the spillway. Uncontrolled releases into the area, which are necessary to relieve pressure

behind these dams. These dams are in Houston on the Buffalo Bayou. Here today, the sun is out; but that doesn't change really the picture you're seeing in this video, this drone footage. Just the extent, and what you're seeing really is only

a small portion of Houston; the devastation extends over 50 counties – {50 counties}. An area encompassing some 11 million people.

Now, besides continued rising water on the Buffalo Bayou – slowly rising; which runs through Houston itself, right through the downtown area and so forth. That's what this footage largely

covers is the area around downtown. You also have rising water

still coming down the San Jacinto River, but also from the broader San Jacinto Basin, draining into the San Jacinto River and on down to the ship canal. You have the Brazos River and the

Colorado River on the west side of Houston; these are still continuing, particularly the Brazos, to rise. There's been ruptures of the levees along the Brazos River; that's something

they're combatting. There are mandatory evacuation orders and so

forth that have been placed in parts of that for days.

This all continues to unfold. Smaller towns, over 300 smaller towns and cities are dramatically affected. Off to the

east, roughly let's call it two hours east of Houston down I-10,

going towards New Orleans, is Beaumont and Port Arthur. You may

have been seeing some footage from there. Beaumont lost its water supply. This is a city of 120,000 people; they've lost their water supply. They're now evacuating their evacuation centers because of the rising Natchez River. This is a disaster

that's still unfolding. Beaumont is largely under water. Port

Arthur, next door, is under water. Rescue efforts are

ongoing.

Here in Houston, we have over 30,000 people registered in various evacuation centers around the city. But of course, far

more are staying with neighbors or relatives. You can imagine,

hotels and so on and so forth. Also, out of some of the surrounding areas down by the coast; Dickinson, for example.

You

had military cargo planes flying people out of the area through

Galveston up to Dallas. This is still all unfolding.

I guess I could give a couple of just simple examples. It's thought that at least 500,000 cars are lost in the flooding.

I'm

sure that's an underestimate when you take in the broader area.

I think those figures are regarding Houston itself.

I think also to go to the heart of this, you've got to go to the industrial side of this picture. So, I'll do that in just a

second. But first, I want to just bring forward the other side

of this; which there has been reporting on. That is, the outpouring of aid that Houstonians and Texans have provided to their fellow citizens and our neighbors from as far away at least

as New York. I believe the first responders who came into Houston were from New York City; fire teams from New York City to

take part in the rescue. So, we have them here from Kansas, we

have them of course Fort Worth, Texas; 4.5 to 5 hours to the north. We have them from Dallas. Hundreds of police have now come in, arriving really as brigades into the city to relieve policeman who, up until yesterday, hadn't slept for days and days. A tremendous rescue effort; you might have heard about

the

“cajun navy”; loosely organized, bringing over their boats, their

high-rise trucks and behind them pulling their boats. This is thousands of people, and hundreds and hundreds of boats coming in, that have been playing a critical role at the request of law

enforcement, of the mayor, or the first responders here in southeast Texas.

So, if you go to some of the slides, just the first [Fig. 2] you have a still of some of the damage in downtown Houston. I think if you follow that up, you’ll see what Hurricane Harvey looked like coming in [Fig. 3]. Partly I’m putting that up just

to give you a sense of the extent of this hurricane in terms of

its length and breadth. Those outer bands – that picture was taken basically at landfall down near Rockport, which is just close to Corpus Christi to the south. Those outer bands, particularly as you see them on the east side; this is the “dirty

side” as they say, of the hurricane. This was coming in simultaneously more or less into the rest of the coast to the east of landfall there in Rockport; which was, of course, this small town just devastated along the coast.

If you go to the next picture [Fig. 4], I’m putting these up partly to give you a sense of the geography in terms of where we’re talking about relative. You see there the state of Texas

off to your left, the broader state of Texas. You see the swath

of area; that was a prediction early on. You see the top of the

monitor there, the peak they’re expecting is 15 inches [of rain].

Well of course, we got between 30 and 50 inches in rainfall in the course of just a few days. The next slide [Fig. 5] gives

you

a sense of how this process has then trailed off to the east
up

through Louisiana; now moving off into Arkansas and Tennessee.
But again, that's to give you just a kind of sense of the
geography of this. And all along there, you're talking about,
across the bottom, you see the Gulf Coast.

So, having spoken a bit about the tremendous effort and so
forth, I want to return to the physical economic impact of
this,

if I can. Think of a compromised human body from disease or
aging, you name it. Then think of that body being slammed by
some new effect, a shock to the system. You have to ask, how
many shocks can that person take? Well, think of our US
economy

and the world economy in a different way, but related, in that
context. For example, as some of you know, the Colonial
Pipeline, which is the largest pipeline in the United States,
which carries oil and gas and so forth; that an other
pipelines

have stopped because the refineries are shut down. 20% to 30%
of

the nation's refining capacity is right now shut down here
along

the Gulf Coast. Particularly in Houston, but extending over
to

New Orleans, Baton Rouge, the South Louisiana port – which is
the largest port by tonnage in the United States. All of
these

are affected to varying degrees.

That means that New York right now is not getting oil from
the major pipeline serving the New York area; but also serving
Atlanta, Washington DC, and so forth. Gas prices are spiking
and

so forth and so on as a result of this. That pipeline, the
Colonial Pipeline, is not going to be back online until at
least

the end of the weekend. So, this is not disconnected; we're talking about one systemic process here, already weakened by the horror stories of the Bush and Obama years, the financial blow-out of 2008, Wall Street's predatory speculation. The British Empire's choking off of the American System increasingly since the passing of Franklin Roosevelt in 1944. So, this is having consequences across the United States. Just to give you a sense of this, if you skip forward to the last slide [Fig. 6], you'll see a map of the ports along the Gulf Coast. Just so you have a fair assessment of this, eight of the twelve largest ports in terms of tonnage are along this coast, the third Coast, the Gulf Coast. You see those in red, but also now of course, Port Arthur; those ports are all still closed, including the little barge port of Victoria, Texas. Corpus Christi is a major port. You see Houston, it's also next to it in that same block as Texas City, which is a separate port also on the Galveston Ship Canal to Houston. So, those ports are all closed down. This is a long-term disruption. Rail lines are disrupted, the Union-Pacific Corporation, Berkshire Hathaway's BNSF – Burlington Northern Santa Fe – they are currently closed for operations. Likewise Kansas City Southern or regional railroad. This is going to have follow-on repercussions, not only in terms of cargo moving out of the United States, but cargo moving into the United States. The Port of Houston just opened up today for truck traffic; but this is not easy. You can imagine the amount of muck they've got to clean out of there.

Containers have shifted; they've got to be restacked. This is not an easy process to put some order back into this chaotic situation.

The ship canal itself, the currents coming down the ship canal are such that that itself interferes with the possibility

of ships coming in. That's coming down from the San Jacinto River and the San Jacinto Basin and so on and so forth.

There's

debris in the ship canal. How much has shifted underwater?

The

Army Corps of Engineers has got to go in; they've got to make sure that the ships can get up that canal safely. Is there going

to be emergency dredging required? All of these things have to

be worked out.

Corpus Christi has opened up to small traffic today; smaller ships. But at last report, you still have a major obstruction at

the port there in Corpus Christi. A ship that broke loose.

Not

some sailing skiff or something; but a major merchant ship broke

loose and is blocking part of the harbor. So again, these have

knock-on follow-on effects; and I'm hoping that I'm giving you at

least some sense of that.

In terms of the ranking of ports, the port of South Louisiana, which is 54 miles long, the breadth of it, between New

Orleans and Baton Rouge, is the largest port in the United States. The second largest is Houston, Texas – by tonnage.

Third is New York-New Jersey. Fourth is Beaumont, Texas; that wasn't even on that map. That's now also shut down. Then comes

Long Beach, California; then Corpus Christi, which we mentioned.

New Orleans; Baton Rouge; Mobile, Alabama; Plaquemines, Louisiana; a little bit further down, Texas City. So, this is enormous. This whole area, this entire area is lowlands; people

live on coasts because it's close to cheap transport and communications and all the rest. If you ask people to move, as

some Greens would like to say, "Well, people should move away."

Well, excuse me, where are they? Montana? What are you suggesting? The lifeblood of the country, its arteries of its body are still largely these three coasts; and then of course, the river systems and the canals and so on, including the Great

Lakes and all the rest. This is what what's left of the entire

US economy depends on today. The compromise that's been made, the disastrous bloody compromise that's been made has been to withhold the resources to build the kinds of systems that would

protect from storm surges and hurricanes like Hurricanes Sandy,

Katrina, Ike and so forth. That's one issue; we can take that up.

But also what we're talking about here is not simply meteorology and storms and hurricanes coming in. Most of the damage from Hurricane Harvey has been from rainfall; as we mentioned, 30-50 inches of rainfall in the course of a few days.

All of these low-lying areas – the high point in Houston is 50 feet above sea level. A dam built here, say on Lake Conroe on the San Jacinto River, it holds 14% of what the Oroville Dam holds in northern California; because it's built on flat land. It's a low-lying dam; broad, but shallow. The capacities of these dam structures are limited. What's required is an

enormous

investment in canal building, retention ponds, and a whole hydrological approach; which the Army Corps of Engineers has engaged in, but under increasingly tight budget restrictions. And of course, with this blind-sided approach of politicians and policymakers looking the other way and ignoring the consequences.

Well, the consequences are now here.

Maybe I should stop there, and we can have some discussion on this. But I hope that gives people an essential overview of

what we've got to deal with now as a nation; with the Four Laws

of Lyndon LaRouche, with national credit. This storm is going to

cost more than Katrina that hit New Orleans in 2005. That was \$130 billion simply in terms of Federal funds; simply in terms of

Federal funds essentially after the fact. This is going to outstrip that by far.

Where's that money going to come from? Well, obviously, that's the wrong question to ask. The question is, what are the

institutions we have to create? And it's exactly what LaRouche has proposed: Glass-Steagall, national credit, a National Bank to

finance that flow of national credit, to build out the new TVAs,

the new projects required to safeguard not only the coast here,

but to begin a major recovery of the United States to its position in the world.

OGDEN: Yeah, exactly, and this Hurricane Harvey, which is really unprecedented in its devastation, as you made very, very

clear, Brian, this must be the moment of initiating an entirely new attitude among the American and an entirely new change in the policy of our Federal government, and that's the purpose of this emergency statement that we put out on <https://larouchepac.com/20170831/no-more-houstons-lyndon-larouche-says-what-must-happen-right-now>.

And, as you said, it must recall an attitude which we lost in this country at least going back to the assassination of John F.

Kennedy, but really going back to the death of Franklin Roosevelt. And perhaps the most significant case study that we can use would be the TVA, as you mentioned it, the Tennessee Valley Authority.

Going back to before Franklin Roosevelt and before the New Deal, you had whole regions of the country which were subject to so-called natural disasters, and which were just neglected. And

perhaps the most significant region of the country, the most notable, was the so-called Tennessee Valley. And what's very ironic is the Tennessee Valley, which is an entire region, not just in Tennessee, but it's all of these bordering states, is the area of the highest annual rainfall total of any watershed in the continental United States.

Now, what's the annual rainfall in the Tennessee Valley watershed? It's 51 inches per year; what we just experienced in

Houston was 51 inches in five days or less. It's just mind-boggling the amount of water that came out of the sky! But

the Tennessee Valley was also subject to very extended periods of high rainfall, mostly because of the dissipating hurricanes – the effect of hurricanes that were coming up off the Gulf Coast, and then going into this Central Southeast region of the United States.

But what happened? Franklin Roosevelt, who as we quoted in this emergency statement, said what's necessary is "action, and action now. The nation calls for action." He said: We're not going to allow this devastation that the Tennessee Valley experienced year-in and year-out, creating one of the most impoverished areas of the entire world: This was Appalachia – literacy was through the floor, malaria, top soil was washing off. You had a really Third World kind of conditions, right there in the continental United States. And Roosevelt said, no, we're going to do something that has never been attempted before, and we're going to not just try to control the flow of one river, but we're going to take an entire river basin, and we're going to not just control that water hydrologically, but we're going to harness the power of that water, and put it to work for the benefit of the people who live there.

I have a video I just want to show our viewers, a roughly four minute excerpt, a video that was put out by the Roosevelt administration. Ironically, it was produced the year before Roosevelt died in 1944. But it shows you what the Tennessee Valley was subjected to, and it should actually remind you of the video footage that you just saw from Houston; but it also shows

you what was done by the Roosevelt administration and the philosophy that was behind the construction of the TVA. So, here's a clip from that video

[<https://www.youtube.com/watch?v=SfJt-W7fwTY>]:

[BEGIN VIDEO]

NARRATOR: Destruction from the sky. This is the way it was, year after year, in a forgotten part of the United States.

This was the havoc caused by greed and neglect, and men working

alone and unaided against the forces of nature. Farms, towns, industry – smashed; hundreds drowned, thousands made homeless. The energies of the river running to waste, – the energies of the people, too.

[Farmer] Henry Clark's trouble was the trouble of 3 million Americans in the Tennessee Valley. It became the direct concern

of 130 million Americans in the 48 states, a challenge to democracy and its ability to care for its own.

The valley of the Tennessee River [map] lies in the Southeastern United States. It covers an area of 40,000 square

miles, nearly as large as England. It was a problem of reconstruction, reconstruction of land, reconstruction of people.

Democracy met the test: It found the men to supervise the job –

James P. Polk, United States Senator from the West; Harcourt Morgan, president of the University of Tennessee, who had worked

out an agricultural program for the whole area; David Lilienthal,

administrator and champion of legislation for cooperative electric power; George Norris, a great American statesman who long had dreamed of regional planning, of setting up a national

experiment in one region which could serve as a yardstick for every region. This was the plan [progressively developing map], to chain the river through a series of giant dams, checking the floods, to open it to navigation from its mouth to its headwaters; to give the farmers the benefit of modern science and research, to help them control the water on their land and restore the fertility of the soil, to reforest millions of acres on the ravaged hillsides, to exploit the mineral resources of the area; to use the electric power generated by the dams to develop and rehabilitate industry in the cities, to electrify the farms through a rural cooperative; above all, to prove that human problems can be solved by reason, science, and education. The Tennessee Valley was to be pioneered again, this time, to be developed, not plundered, this time not for the benefit of a few, but for the many who lived in it. These were the new pioneers, the architects, the research chemists, the agricultural experts, the power men, the designers of hydroelectric dams: Their method was to control nature, not by defying her as in the wasteful past, but by understanding her and harnessing her in the service of humanity....

[END VIDEO]

OGDEN: This is how we as Americans used to think, this was the Franklin Roosevelt administration, this was the New Deal. Let me just repeat back to you, what you just heard: The narrator said, what was the purpose of the Tennessee Valley

Authority, this project above all other projects? “Above all, to prove that human problems can be solved by reason, science, and education. The Tennessee Valley was to be pioneered again ... to be developed ... not for the benefit of a few, but for the many.... These were the new pioneers... Their method was to control nature, not by defying her ... but by understanding her and harnessing her in the service of humanity...”

That’s how Americans think.

So Brian, what lessons can we learn from what Franklin Roosevelt did? What do we have to do right now, what should have been done before this disaster of Harvey, but what do we have to do now to rebuild the United States?

LANTZ: Well, we’ve already touched on it in terms of Lyndon LaRouche’s Four Laws, and that’s what’s required. But specifically, it is up to us, we Americans who understand ourselves to be citizens of the United States, to now mobilize at this moment where there’s a receptivity among Americans to face what has been building as a crisis across the nation, in many dimensions, – the opioid epidemic, the crises generated by continuing storms – not the storms themselves, but the inadequacy of our ability to respond and defeat them; all of this and more requires that we step up to the plate and create a future looking 50 to 100 years into the future, beyond our own life spans.

I think we have, in the example of China, China that’s lifted 700 million people out of poverty in the last three decades. Looking at the TVA dam footage, obviously, the Three Gorges Dam that China built on the Yangtze River, an enormous

project exactly to continue the process of taming that river for mankind, and the upcoming projects for Lake Chad and related projects throughout Africa. This should be an inspiration: We can unite with the Belt and Road Initiative of China. This is a very important element.

We now have, with the Trump administration, we have a sea change, at least relatively speaking, from what we have with Bush and Obama. Think back to Bush's response to Katrina in 2005. Ike hit here in Texas in 2008. Trump, working with the governor of the state, Governor Abbott, enormous resources have been mobilized. There's at least 12,000 National Guardsmen in here, now; there'll be as many as 24,000, Governor Abbott has stated in the coming weeks. I spoke earlier about the influx of first responders as well as volunteers.

That's a start, but we cannot allow the United States to now dish out on itself the Haiti treatment: Look at the island of Haiti. What was proposed there by the Joint Chiefs of Staff at the time, by the LaRouche organization, by Mr. LaRouche himself, was a massive mobilization of the Army Corps [of Engineers], C-5 cargo planes to rescue Haiti, move people out of the flood areas, the earthquake areas in 2010, get them onto high land. Build new cities, build new infrastructure that never existed there, and pick up where Roosevelt had left off with his projects in Haiti among other nations. Instead, a cold shoulder was given to

Haiti. Obama turned his back on Haiti, and instead, all we had was NGOs and various private relief efforts – band aids applied

to Haiti, and it's arguable that the situation in Haiti today is

no better off, fundamentally, than it was before the 2010 earthquake, perhaps worse.

We have to rectify that. We have to rectify the situation in Puerto Rico.

So this is a wake-up call to mobilize a national effort. If this is left to sports figures and Hollywood stars and a few billionaires to wave around their largesse in millions of dollars, and we have "GoFundMe" accounts and the Red Cross and that's the extent of it, the whole nation will be further damaged! New Orleans has never recovered, has never been allowed

to recover, much less develop. So we have to address that, as you said, Matt: We have to address this now, the American people

have got to mobilize now: Our congressmen, our senators, and President Trump have got to hear very clearly from the American

people that the Four Laws have to be implemented now.

OGDEN: Well, the truth is that there is a development dynamic which is already sweeping the globe and you mentioned it,

it is the Chinese New Silk Road: It's the Belt and Road Initiative, which frankly was something which was originally initiated and conceptualized by the LaRouche movement, going back

30 years. But this is now the policy of the most populous nation

on the planet, and not only are they using it for the development

of China and for the development of the Chinese people, but it's

also being something which is for the general welfare of the people of the planet as a whole!

You mentioned the Three Gorges Dam, this really could be characterized as the Chinese TVA, but if you look at the history

of China and the amount of devastation that the Chinese people have suffered because of flooding, exactly what you saw in that

drone footage which is happening right now in Houston, exactly what you saw in that eerily familiar footage from the Tennessee

Valley, prior to the TVA, that we showed just now – going back

hundreds of years you had that kind of devastation in China.

There's a very famous flood in 1954, which was the flood of the

Yangtze River, and you'll see on the screen here a memorial to the victims of that flood. [Fig. 7] The Yangtze River flooded,

and killed 33,000 people and displaced 18 million people! The city of Wuhan, which is where this memorial is, was a city of 8

million people, and it was literally under water for over three

months. So, 1954, that was only ten years after that video that

we just saw about the TVA was made. But this was an absolutely

unprecedented natural disaster.

There was another flood in 1998 in China, which killed over 1500 people and was equally devastating in terms of the flooding

of the Yangtze River. But the next item that I just had on the

screen there, this is an image of the Yangtze River, before [1987] and after [2006] the construction of the Three Gorges Dam,

[Fig. 8]. You can see the extent of the engineering marvels that the Three Gorges Dam is: This is a picture from space. There was another flood of the Yangtze River in 2010, but that time, the Three Gorges Dam and the reservoir created by it was able to absorb that excess run-off, and in fact, not only did it alleviate the flooding and the effects of the flooding downstream, but it was able to hold that run-off for later to be distributed downstream during the dry months of the year. So at the time there was a drought and a necessity for water, the water was available, and not only was it available for farming and for use in the cities downstream, but it was also available to produce electricity, through this magnificent hydroelectric dam that's been built there. The Three Gorges Dam produces almost 100 terawatts of electric power. So you're harnessing the power of this river, which before was a menace, and you're putting each one of those little water droplets to work. There's no unemployed water in the Yangtze River any more. Every single water droplet has a meaningful purpose to its existence. But that's what China has built domestically, and then look at abroad. You also mentioned what's being done in Africa. I have a slide here from the proposal which was put together by the Schiller Institute for the Transaqua program. [Fig. 9] You'll see here, this is the Transaqua water transfer project which would refill Lake Chad, which has been drying up over the past several decades, by transferring 100 billion cubic meters of water, a distance of 2,500 km from the Congo River, all the way

northwest to Lake Chad and replenish Lake Chad. So this is not just on the books, but in fact, we've had the really optimistic news over the past few weeks that a deal has been reached by a Chinese corporation, PowerChina, which was involved incidentally in building the Three Gorges Dam, and an Italian firm, Bonifica Spa.; they're going to conduct the feasibility studies, they're going to get started with making this Transaqua project a reality on the ground. Again, this is something that the LaRouche movement has been fighting for for decades. So these are the kinds of projects that are already ongoing. We could also take a page out of Japan's book: There's a wonderful project in Tokyo, which is called the Metropolitan Area Outer Underground Discharge Channel, and Tokyo is very similar to Houston, in the fact that urbanization has created a very dense population, but there's monsoons which creates these flooding conditions. So you'll see a picture here [Fig. 10]. This is one of the engineering marvels of the world: This is Tokyo's underground floodwater diversion facility. You could say it's the Notre Dame cathedral of flood-water control infrastructure. There's some videos you can watch, but it's the magnitude of what Tokyo has built underground, under that city, is amazing. You have five concrete containment silos, each one of them distributed at various strategic points around the city; each one of them could fit the Space Shuttle inside, or the entire

Statue

of Liberty. Those containment silos are then connected by 6.5 km

of underground tunnels that are buried 50 meters under the ground

level of the city and then all of those empty into that chamber

that you just saw, which you could see the proportions of it, with the human being standing in there; it's 65 meters high.

And

the magnitude of this kind of containment tank has caused every

storm since it was built in 1992, to be something that could be

– they were still devastating storms, but they could be controlled, through the powers of science and the powers of this

engineering marvel.

So why hasn't something like that been built in Houston?

Why hasn't something like that been built in New York City?

Why

hasn't something like that been built in the various areas of the

continental United States, which are just as much under threat as

Tokyo was? So all of these projects, the Three Gorges Dam, the

Transqua water transfer project, which really should be the

model for what we do with the NAWAPA project – the North

American Water And Power Alliance – which is an equal

water-transfer project; and then this Metropolitan Discharge

project in Tokyo, these are things that can be built! We've

already built them! This is the power that engineering and

mankind have if we just put our minds to it, and if we direct the

necessary national credit to the construction of these.

So you know, President Trump has called for \$1 trillion in

infrastructure in the United States. The magnitude of the investment should be far beyond that, \$8, \$9, \$10 trillion is the estimate that some people have given, but it's not a problem, if you use Hamiltonian credit. The question has to be asked, could we have already built some of these necessary projects and mitigated the disaster, if you hadn't had 16 years of failed presidencies, with the Bush/Obama years, and if you hadn't had the full-scale mobilization for a political coup against this current Presidency, in his six months in office up to this point. But this is now the point of decision: We have to make the decision now, this is a sea change in U.S. policy. Let's now get onboard with the great development dynamic which is sweeping the planet, and {join} with this One Belt, One Road initiative, not only to build projects abroad, for the benefit of people across the planet, such as in Africa, but also to build these great projects right here at home. So Brian, is there anything that you want to say just in terms of maybe the specifics of what could be done in Houston, but also just some of the broader, actual physical projects that could be built here in the United States?

LANTZ: First, thanks for correcting me on Three Gorges as being on the Yangtze, not the Yellow. But I wanted to say, this is what great civilizations do, reaching back to the Grand Canal that connected the Yellow and Yangtze Rivers back 600 A.D. or thereabouts. You can go back further to Egypt. This is what

great civilizations do as opposed to empires, the defining distinction, this question of the development of mankind. When we look today, at the United States, why not build, as Helga Zepp-LaRouche has proposed, 50 new cities in the United States, rather a sprawl of concrete that only increases the dangers? It does the opposite, by mitigating the danger of these hurricanes and storms. For instance, why not build the equivalent of the Tokyo facility for the greater Houston area? Why not really conquer this problem? We can channel water, we can store it, but we've really got to move it off the area, fast. And what Tokyo has done is an exemplar. Likewise, as we've discussed on prior programs, Hurricane Sandy and what has to be done, not just for New York City, but for essentially a 100-mile diameter area reaching down to Philadelphia as one great, mega-city of development, modeled on similar projects in China. Their process of building mega-cities and transforming regions into mega-cities. This is some of what's occurred. All of this requires energy: It requires nuclear energy, it requires the development of fusion energy. And I just wanted to conclude, if Kesha Rogers could be here today, she would stress the role of science, as you brought it up in regard to the approach to the TVA project, but also brought up otherwise. This hurricane – just think about it – this hurricane would have been far worse, if we didn't have the kind of satellite capacity that we have, the kind of

resolutions in terms of cameras and all of that: The whole space

program gave us a capability. Just imagine if this had hit without forewarning.

And that leads into the broader question of the broader development of the U.S. space program and our cooperation again

with countries, including the leading country of China, in advancing mankind's knowledge of our relationship to our planetary system, but beyond that to the galaxy, to these larger

processes that we know are at work, that man needs to gain control of. And really, it's from that standpoint that we can really begin to measure the projects we need to build now.

OGDEN: And that's reminiscent of the point that was made in exactly that video produced by the Roosevelt administration on the TVA, that our human problems can be solved by "reason, science, and education," and we can harness nature, control nature, not by "defying her, but by understanding her," and harnessing those powers for the benefit of mankind and the entire

planet. So this is done not just through infrastructure on the

ground, – which absolutely must be built, the hardcore physical

infrastructure on the ground – but also through, as you mentioned, understanding what are these meteorological processes,

what are the atmospheric processes, how do you direct these atmospheric water flows? Is that possible through ionization and

other ways? And also, how do you understand how Earth's weather

is created through our interface with the cosmic environment that

we exist in. And how does this impact the actual large

changes

in cycles in terms of our climate and how climate changes over time, and the relationship that mankind plays to that, in a positive way?

And we can see instances of that positive power of mankind to improve nature, in the Tennessee Valley, in the Yangtze Valley

with the Three Gorges Dam, and now what's happening in Africa with the Transaqua project: That's mankind's nature and I think

that's the ultimate point here: When will mankind recognize what

we are as a species, and change our view of ourselves, in order

to harness the full powers of that unique creative quality that

mankind as a species possesses, which really lies at the core of

all of the science of economics as Lyndon LaRouche has defined it.

So I would recall for people, these Four Economic Laws, which are contained in the emergency statement which I read at the beginning of this broadcast, this is embedded in a larger policy document that Lyndon LaRouche wrote in which he explores

exactly this question: What is the noëtic characteristic of mankind? How have we progressed over our history as a species?

How have we harnessed the powers of nature, not just through water control, but also through different forms of fire and energy; and what is this Vernadskyian idea, the ideas of Vladimir

Vernadsky, of the planet as a "noëtic planet" – the noösphere –

shaped by the creative powers of man? How can we initiate that

noëtic age of man through these types of great projects which

are
typified by the One Belt, One Road initiative out of China,
but
which we must now initiate here in the United States, in the
wake
of this {horrible} devastation, wrought by Hurricane Harvey.
So, thank you so much Brian for joining us here today. I'm
glad that you could join us from on the ground there in
Houston,
and give us this very visceral picture of what's happening,
but
also what must be done. And I'd like to ask all of our
viewers
to take this as your call to action, as was said in the
statement
on the LaRouche PAC website: "No more Houstons." We must now
initiate this revolution in U.S. economic policy, we cannot
watch
and wait for the next Harvey to happen, but we must act now.
"There is no alternative."
I'd like to invite people to tune in to the broadcast of the
Manhattan Town Hall meeting tomorrow, where Brian Lantz will
also
be the featured guest, and it will be the opportunity for some
dialogue with him if you're there in person in New York City.
And otherwise, please stay tuned to larouchepac.com, as we
issue marching orders over the coming days and weeks.
So thank you one more time, Brian for joining us. And we
give our condolences to the family of Kesha Rogers, who lost
her
father and her stepmother, tragically, in the floods there in
Houston, in the wake of Hurricane Harvey, and we dedicate our
future mission to the memory of not only her father, but also
all
who have been lost in these preventable manmade, natural
disasters.
Thank you for joining us and please stay tuned to

Kernekraft er den eneste energi til alle vejrforhold

2. sep., 2017 – Kernekraft er den eneste energi, der er immun over for alle ekstreme vejrforhold, som orkanen Harvey endnu engang demonstrerer. Alt imens sol- og vindenergisystemer blev afbrudt, gasledninger lukket og olieraffinaderier slået ud af drift, fortsatte kernekraftværkerne, der er specialbygget til at modstå vind af orkanstyrke, tornadoer og ekstrem varme og kulde, med at summe løs. South Texas Project-reaktorer i Houston-området blev bygget inde i landet i 29 fods højde over havet, for at beskytte dem mod oversvømmelse. Men bygningen og dørene er alligevel vandtætte.

Udover det faktum, at de to reaktorer blev designet og bygget til at forblive i drift under ekstreme forhold, er det lige så vigtigt, at, da orkanen Harvey ramte, havde værket fuldført sine beredskabsforberedelser til orkan, som omfattede et depot af forsyninger til et mandskab på 250 arbejdere under stormvejr, som kunne blive lukket inde på værket i flere dage.

Meteorologerne advarede flere dage i forvejen om den kommende storm. Hvorfor var en beredskabsplan på samme niveau som på kraftværket, samt sikring mod vejrforhold for at beskytte infrastruktur, ikke til rådighed for resten af Texas, der notorisk har risiko for oversvømmelse? Det kan tydeligvis gøres.

Foto: De to kernekraftreaktorer på South Texas Project Nuclear Operating Company nær Houston, Texas, har været i fuld drift fra tirsdag og igennem den historiske oversvømmelse og de

kraftige vinde, forårsaget af orkanen, og siden den tropiske storm, Harvey, på trods af vindstød, der nåede op på 130 miles/t, da Harvey ramte. Værket er bygget 16 km inde i landet i ca. 8,8 meters højde over havet.

Putin kommer med forslag til strategisk partnerskab forud for næste uges BRIKS-topmøde

Fredag, 1. september, 2017 – I en artikel med overskriften, »BRIKS: Mod nye horisonter for strategisk partnerskab«, som skal udgives i de førende medier i de fem BRIKS-lande, Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, forud for BRIKS-topmødet, der finder sted 3. – 5. september i Xiamen, Kina, har Ruslands præsident Vladimir Putin fremlagt sine diskussionsforslag.

»Vi foreslår, at vi på det forestående topmøde diskuterer en pakke af forholdsregler til at reducere truslen om smitsomme sygdomme og skabe nye mediciner til forebyggelse og bekæmpelse af epidemier«, skrev Putin. »Vore lande er i besiddelse af et stort potentiale i denne henseende, som omfatter en solid og indbyrdes komplementær forskningsbase, enestående tekniske præstationer, uddannet personel og enorme markeder for videnskabsintensive produkter.«

Med et forslag om at skabe en platform for forskning i energi, skrev Putin, »Vi mener, at dette vil gøre os i stand til at koordinere vores information, analyse og forskningsaktiviteter i de fem BRIKS-landes interesser, og som sluttelig ville

fremme gennemførelsen af fælles projekter for investering i energi.«

Han opfordrede til samarbejde mellem små og mellemstore virksomheder (SMV'er), »vi mener, at vi bør integrere de nationale SMV'ers online-resurser til indførelse af crosslinks og anden kommerciel information, og til udveksling af data mellem pålidelige partnere.«

Hans forslag anbefalede ligeledes BRIKS' udkast til generelle regler for global informationssikkerhed: »Vi foreslår, at vi slår vore bestræbelser sammen for at skabe en juridisk basis for samarbejde og efterfølgende at udarbejde og vedtage generelle regler for staternes ansvarlige adfærd i denne sfære. Et betydeligt skridt i denne retning ville være underskrivelsen af en mellemstatslig BRIKS-aftale om international informationssikkerhed.«

Om internationale finansforhold skrev han: »Vi er rede til at arbejde sammen med vore partnere for at fremme reformer for internationale finansregler og overvinde det begrænsede antal reservevalutaers dominans. Vi vil også arbejde hen imod en mere afbalanceret fordeling af kvoter og stemmeandele inden for IMF og Verdensbanken.

Jeg er overbevist om, at BRIKS-landene vil fortsætte med at handle på en konsolideret måde imod protektionisme og nye barrierer i global handel«, sagde han.

»Målet er at skabe en pakke af forholdsregler for samarbejde for at modarbejde store, multinationale selskabers restriktive forretningspraksisser og krænkelser af konkurrenceregler tværs over grænserne.«

Med hensyn til den strategiske situation, adresserede han Ruslands succes i Syrien og skrev: »Takket være Ruslands og andre berørte landes bestræbelser, er betingelser for at forbedre situationen i Syrien blevet skabt. Vi har leveret et alvorligt slag mod terroristerne og lagt fundamentet for

lancering af en bevægelse hen imod en politisk afgørelse og en tilbagevenden til fred for det syriske folk«, og fortsatte, at »kampen mod terrorister i Syrien og andre lande og områder må fortsætte. Rusland opfordrer til, at man går fra debatter til den praktiske skabelse af en bred kontraterrorisme-front, baseret på international lov og under FN's ledelse.« Han fortsatte, »Vi påskønner naturligvis højt vore BRIKS-partneres støtte og assistance i denne henseende.«

»Rusland anser det multifacetterede samarbejde, der er udviklet inden for BRIKS, for meget værdifuldt. Vore landes konstruktive samarbejde på den internationale scene har til formål at skabe en fair, multipolær verden og lige udviklingsbetingelser for alle«, understregede den russiske leder.

»Rusland står for tættere koordination af BRIKS-landenes udenrigspolitikker, primært i FN og G20, såvel som også i andre internationale organisationer«, sagde Putin. »Det er indlysende klart, at kun de kombinerede bestræbelser af alle lande kan være med til at frembringe global stabilitet og til at finde løsninger på mange akutte konflikter, inklusive dem i Mellemøsten ...«

Om Koreahalvøen skrev han: »Rusland mener, at politikken med at lægge pres på Pyongyang for at stoppe deres atommissilprogrammer, er vildledt og forgæves ... Områdets problemer bør kun afgøres gennem en direkte dialog mellem alle de berørte parter, uden forhåndsbetingelser. Provokationer, pres og militaristisk og fornærmende retorik er en blindgyde.« Han beskrev situationen på Koreahalvøen som »balancerende på randen af en storstilet konflikt« og gentog, at Rusland og Kina »har skabt en køreplan for en afgørelse på Koreahalvøen, der er designet til at fremme den gradvise lettelse af spændinger og skabelse af en mekanisme til varig fred og sikkerhed«.

Erklæringen blev udlagt på præsidentens website,

Del II af MANHATTAN-MØDE, 26. aug.:

»Bring USA ind i det Nye Paradigme, Nu!«

Spørgsmål til Helga Zepp-LaRouche

Jeg talte med nogle mennesker i Europa i de seneste par dage i forskellige lande, og de siger alle: »Jeres politik vinder. Det kommer. I ved, I var en meget vigtig indflydelse. Dette er jeres politik.« Så folk, der har kendt os længe, ved dette, og derfor skal I blot sikre jer, at mange folk kender til dette alternativ, for når folk først ved, at der er et helt andet system, begynder de at tænke på en helt anden måde, og de bliver vrede over, at man fortæller dem løgne, eller at sandheden holdes tilbage fra dem. I øjeblikket er det væsentlige, at være overbevist om, at, når folk først kender til dette, så forandrer de sig. Jeg mener, vi har et fantastisk moment, for det eneste, der behøves, er, at præsident Trump annoncerer noget stort, som Roosevelt gjorde med New Deal. Jeg ville ikke forsværge, at Trump ikke kan gøre det. Jeg mener, at Trump har karakteren til det, han har temperamentet til at overraske sine modstandere, og jeg mener, at vi skal skabe betingelserne i landet, der kan tilskynde ham til at gøre dette. Vi må øge presset på befolkningen for, at Trump skal satse på et overordnet design for USA, som er

større end presset fra Wall Street på ham, for at blive inde i kassen. De ønsker at inddæmme ham. De truer ham; hvis han ikke kapitulerer, så vil de dræbe ham eller impeache ham.

Download (PDF, Unknown)

Bonifica responderer til kritik af Transaqua

Fredag, 1. sept., 2017 – I en erklæring, der blev givet til EIR den 29. aug., besvarer direktør for Bonifica, Romina Boldrini, kritik og bagvaskelse, som for nylig er fremkommet mod Transaqua-projektet for infrastrukturudvikling og overførsel af vand fra Congoflodens bækken til Tchadsøens bækken. »Med hensyn til nyligt fremkomne rapporter om Transaqua-projektet«, lyder erklæringen, »har jeg, som juridisk repræsentant for Bonifica Spa, ment det opportunt at i det mindste fremlægge vore synspunkter om sagen.

At udtrykke sin egen mening og sit eget synspunkt er en menneskeret, selv, når det går imod en andens ideer og holdninger.

Jeg mener imidlertid, det er nødvendigt at undgå sterile polemikker for deres egen skyld, uden en løsning: Jeg mener, at en objektiv analyse af kendsgerninger er vanskeligere, men mere konstruktivt og etablerer de kontraktlige klausuler, og er det bedste tilbud til læseren og til dem, der er direkte involveret i processen.

I denne henseende har Bonifica merit: Vi har i nu over 30 år afsløret dimensionen af denne nødsituation, udforsket en

myriade af mulige løsninger og identificeret én mulig, organisk løsning, efter, på et tidligt stadium, at have advaret om demografisk vækst i Nigeria og om den socialøkonomiske krise i et meget stort område. Dette gjorde Bonifica alene.

Lad os nu for et øjeblik glemme, at vi er 'Transaqua-projektets fædre' og forsøge at tilbyde det mest muligt objektive synspunkt.

Kendsgerningerne:

Det er uomtvisteligt korrekt, at Tchadsøen er i færd med at undergå en irreversibel ørkendannelsesproces. Man behøver blot se på satellit-data med relation til Tchadsøens bækken. En sådan proces skabes af en række indbyrdes forbundne årsager og kan kun afbrydes gennem en ekstraordinær og permanent intervention;

Det er uomtvisteligt korrekt, at denne situation er i færd med at føre til klimaforandringer, der har indvirkning på både vegetation og dyreliv i området;

Det er uomtvisteligt korrekt, at befolkningen – og ikke kun befolkningen – trues af hungersnød pga. den progressive udtørring af Tchadsøen; de manglende muligheder for livsopretholdelse og jobs og den voksende fattigdom har tragiske konsekvenser, både mht. folkesundhed og rent samfundsmæssigt, med udviklingen af terroristfænomenet:

Det er uomtvisteligt korrekt, at befolkningen i dette område har en fortsat demografisk vækst; dette forværrer ikke alene situationen, men er i stigende grad årsag til strømmen af migration mod andre områder.

Konfronteret med disse kendsgerninger, er der følgende muligheder:

Muligheden for, mere end tidligere, at forlade sig på

international hjælp. Immigration og terrorisme rammer voldsomt den såkaldte 'vestlige verden', der, endelig og måske af dens egne, selviske grunde, i dag ser på Afrikas problemer, som var de dens egne;

Muligheden for at undersøge og udvikle nogle projektideer, heriblandt Transaqua, med det formål at overveje, hvad der er den bedst mulige løsning eller løsninger at vedtage, med det formål at være med til at løse ét af mange problemer i Afrika. Her må vi åbne et nødvendigt kapitel:

Transaqua er ikke et projekt, der blev udviklet uafhængigt af de involverede landes vilje;

Transaqua er ikke et projekt, der blev påtvunget afrikanske lande, der er involveret i selve projektet.

Transaqua er en projektidé, hvis forundersøgelser blev studeret og udviklet allerede i 1980'erne, og som den daværende præsident af Congo (tidligere Zaire) på det tidspunkt godkendte og var enig i.

Transaqua er et ambitiøst projekt, fordi nødsituationen i Afrika har en dimension, der er global, således, at det ikke kan adresseres af beskedne projekter eller, hvad der er værre, kortsigtede løsninger.

Transaqua er en mulig løsning 'på bordet', der bør udvikles gennem forundersøgelser med det formål at forstå og vurdere en række aspekter:

Hvorvidt projektet rent teknisk kan udføres

Hvorvidt projektet rent økonomisk-finansielt kan udføres

Dets indvirkning på miljøet

Aftale mellem de berørte stater

Dets økonomiske og sociale fordele

Dets kritiske aspekter.

I øjeblikket er Transaqua ikke et udviklet og godkendt projekt, der, uden hensyntagen til landes og befolkningers vilje, blev påtvunget afrikanske lande: Det er en mulighed. Muligheden for at vurdere og udvikle en løsning, der kunne gøre det muligt for alle berørte parter omhyggeligt at kritisere, modificere, acceptere og blive enige om den foreslåede løsning – eller foreslå en anden løsning.

Muligheden; det er hjørnestenen. Uden muligheder er der ingen chancer, ingen løsninger.

Dette er, hvad vi ønsker at tilbyde afrikanske lande: muligheden for i deres hænder at have en forundersøgelse af projektet, finansieret af vestlige lande og / eller internationale organisationer, der kunne gøre det muligt for os at tilbyde en potentiel løsning.«

Foto: (Fra øverst venstre) Satellitfoto, 1973, 1987, 1997, 2001.

Udtørringen af Tchadsøen: »At forhindre, at Tchadsøen forsvinder og at genoprette den til sit 1963-niveau på 25.000 km², er ikke alene af stor betydning for Sahelzonens nationer og resten af Afrika, men er af strategisk betydning for planeten.«

Se også: EIR-artikel, 5. dec., 2014 (3 dele): *EIR Brings Transaqua Plan, BRICS to Lake Chad Event*
http://www.larouchepub.com/eiw/public/2014/eirv41n48-20141205/28-36_4148.pdf

Omfattende artikel om Bælte & Vej:

»Mod en økonomi for fred«

Fredag, 1. september, 2017 – Peter Koenig, en økonom, der skriver for diverse aviser og blogs, inklusive flere russiske pressemedier, udlagde torsdag en lang artikel i *Information Clearing House* med titlen, »Beijings Bælte & Vej Initiativ, mod en økonomi for fred?« (*Beijing's Belt and Road Initiative, Towards an Economy of Peace?*). Han indleder med spørgsmålet, »Hvorfor bryder freden ikke ud, når det overvældende flertal af verdens befolkning ikke ønsker krig?« Idet han påpeger de »12 – 15 mio. mennesker, der er dræbt siden 11. september«, lægger han hele skylden på »den ene slyngelstat, verden er underkastet – USA«. Desværre udelader han briternes rolle og lægger hele skylden på »grådighed« alene, snarere end på ondets rod, Imperium og geopolitik. Men han adresserer den psykologiske faktor og stiller spørgsmålet, »Hvorfor kan vi ikke kaste denne frygt overbord for en lille smule mod – og finde tilbage til menneskelig solidaritet imod dette grusomme overgreb – det værste nogensinde, siden det Romerske Imperium, og sandsynligvis længere tilbage.«

Hans løsning rammer plet: Den Nye Silkevej. »Der er et nyt, økonomisk paradigme, der venter i kulisserne, som tilbydes af Kina og Rusland; en økonomi for fred. En økonomi, der støttes af arbejdsstyrken, af byggeri, af forskning, uddannelse, af kultur og af guld. Ingen vilkårlig økonomi – en økonomi med lige rettigheder og lige fordele for alle deltagere; en økonomi, der ikke er baseret på krig, i total modsætning til den vestlige, ågerkarle-rentesøgende, ødelæggende økonomi. Hvem ville ikke være tiltrukket af denne nye model for Fredsøkonomi?«

Han beskriver Xi Jinpings Bælte & Vej Initiativ som det

»muligvis største og mest vidtrækkende, økonomiske ekspansionsinitiativ i moderne historie. Det er (hvad der svarer til) en multibilliondollar bestræbelse, der bogstavelig talt kunne række århundreder frem i tiden og skabe ny infrastruktur, beskæftigelse, handel, indkomst, nye teknologier, uddannelse – paletten er nærmest uendelig – for mange områder, der stadig i vid udstrækning er berøvet menneskelig velfærd«. Han citerer Chas Freeman[1], der kalder projektet for »den potentielt mest transformerende ingeniørmæssige indsats i menneskets historie«.

Han bemærker modstanden i Bruxelles, »som er bange for at miste deres kontrol over Grækenland – et NATO-land«.

Han tilføjer, at AIIB, og BRIKS' NDB (Nye Udviklingsbank), er integreret i Bælte & Vej. »Disse nye finansinitiativer bliver en alvorlig udfordring for den vestlige, monetære klike og en torn i øjet på Washingtons bestræbelse på at opnå dollarens overherredømme.«

<http://www.informationclearinghouse.info/47725.htm>

Foto: Peter Koenig.

[1] Chefoversætter under Nixons besøg i Kina i 1972; tidl. amerikansk ambassadør til Saudi-Arabien 1989-1992.

Valg i Tyskland: Udvikling af Mellemøsten og Afrika

er den eneste menneskelige løsning på flygtningekrisen. Af Helga Zepp-LaRouche

28. august, 2017 – Der er ingen, der ved, hvor mange mennesker, der i det forgangne år er druknet i Middelhavet eller er døde af tørst i Sahara – titusinder, måske flere. Arten og måden, hvorpå EU behandler flygtningekrisen, opfattes i hele verden som Europas moralske sår. Pave Frans har ret, når han sammenligner interneringslejrene for flygtninge med koncentrationslejre.

Men forslagene fra de andre partier, der deltager i Forbundsdaysvalget, reflekterer hele spektret af fremmedfjendtlig populisme, helt til de absurde forslag som skabelse af alternative arbejdspladser for menneskehandlerne. Forslagene rækker over afskærmning af EU's ydre grænser, »solidarisk« fordeling af flygtninge i EU, forsyning af den libyske kystvagte med »det nødvendige udstyr«, udskiftning af de libyske interneringslejre med FN-ledede lejre til legal indvandring for flygtninge med gode erhvervskvalifikationer, varslingsystemer til tidlig opdagelse af potentielle flygtninge osv. De reflekterer alle den udtalte antagelse, at Afrika i al evighed vil forblive i en tilstand af underudvikling.

BüSo og Schiller Instituttet har længe foreslået en helt anden politik: et reelt, økonomisk infrastruktur- og opbygningsprogram for hele det afrikanske kontinent. Vi udgår fra det perspektiv, at fattigdom og underudvikling i Afrika – resultatet af århundreders kolonipolitik og, i de seneste årtier, af IMF's betingelsespolitik – kan overvindes for altid gennem et integreret infrastrukturprogram, gennem

industrialisering og gennem udvikling af et moderne landbrug.

Til dette formål har vi udarbejdet en rapport med titlen, *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*. Et centralt projekt i dette udviklingsprogram, Transaqua-projektet, bliver nu realiseret i samarbejde mellem Kina og Italien. Transaqua bliver det største infrastrukturprojekt i Afrika, hvor ikke-udnyttet vand fra Congoflodens bifloder i 500 meters højde over havoverfladen føres til Tchadsøen gennem et system af floder og kanaler. Gennem dette projekt bliver tolv afrikanske stater forsynet med et system med intern sejlads, elektricitet fra vandkraftværker og anlæg til kunstig vanding af landbrugsjorder, og Tchadsøen, der er indtørret til blot 10 % af sin tidligere vandmængde, bliver igen opfyldt. Dette projekt vil betyde en kvalitativ betydelig forbedring af levestandarden for 40 millioner mennesker

Vi appellerer til de europæiske regeringer om at skabe de rammebetingelser, der gør det muligt for mellemstore og andre firmaer at deltage i investeringer i byggeriet af Transaqua og de andre infrastrukturprojekter, vi har foreslået, og som hermed vil skabe produktive arbejdspladser til mange hundrede millioner mennesker i Afrika. Kina har, med byggeri af jernbaner, industriparker, vandkraftværker osv. allerede sørget for, at mennesker i Afrika for første gang har et berettiget håb om at overvinde fattigdom og underudvikling. Hvis Den Nye Silkevej bliver bygget i hele Afrika, kan Afrika endda i løbet af de næste årtier overgå Kinas økonomiske mirakel!

BüSo er det parti i Tyskland, der ikke blot har ideerne, men som også kan virkeliggøre dem. [Artiklen om vores arbejde igennem årtierne i People's Daily](#) bør læses af alle, der vil være med til at overvinde flygtningekrisen.

Stem på BüSo-partiet, hvis De er interesseret i virkelige løsninger!

Redaktionens bemærkninger:

Helga Zepp-LaRouche, der i Danmark er mest kendt som stifter og præsident af det internationale Schiller Institut, er også formand for det tyske parti, BÜSo, (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, Borgerretsbevægelsen Solidaritet), og hun er spidskandidat til kanslerposten i Berlin-kredsen til forbundsdagsvalget, der finder sted den 24. september. Læsere, der er specielt interesseret i det tyske valg, kan holde sig løbende informeret på [BÜSo's valgportal](#) på BÜSo's hjemmeside. EIR's 384-sider lange rapport *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen* er nu også udgivet på tysk – interesserede bedes henvende sig til vores kontor. (Kan også købes som pdf for €35).

[Se en udførlig introduktion på dansk, ved Helga Zepp-LaRouche.](#)

Se også Helgas video-valgspot:

**Ikke flere Houston-katastrofer:
Lyndon LaRouche siger, hvad**

det er, der må ske 'lige med det samme'

Leder fra LaRouche PAC, 31. august, 2017 – I dag udstedte LaRouche PAC en erklæring om, hvad der må gøres i betragtning af, at orkanen Harveys ødelæggelser ikke er en »naturlig« katastrofe, men er et resultat af kriminelle politikker. Erklæringen vil ligeledes udkomme på tryk i næste nummer af *The Hamiltonian*, LaRouche-bevægelsens plakat-avis, der uddeles i New York, sammen med hele Helga Zepp-LaRouches tale på konferencen den 26. august i New York City, om den amerikanske infrastruktur-nødsituation. [Erklæringen kan læses på engelsk her.](#)

Ikke flere Houston-katastrofer:

Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'

Katastrofen i Texas er en menneskeskabt katastrofe, der skete som følge af denne nations valgte repræsentanternes kriminelle neglekt; de valgte repræsentanter, der har fortsat med at støtte Wall Streets spekulationsøkonomi og imperieambitioner, alt imens de samtidig fremfører, at nationen ikke har råd til at genopbygge og erstatte sin forældede og nedbrudte, økonomiske infrastruktur. For tredje gang siden 2005 er store, amerikanske byer blevet oversvømmet og deres indbyggere bragt til fortvivlelse, fordi planerne for ny infrastruktur, der kræver investeringer for titals milliarder, til beskyttelse af befolkningen, er blevet ignoreret og afvist. Orkanen Harvey er nu den overhængende, værste, nationale katastrofe i nationens historie, og det er en katastrofe, som ikke behøvede indtræffe.

I 2005 dræbte orkanen Katrina næsten 2.000 mennesker og anrettede økonomiske skader for \$130 mia. Først da, og langsomt, blev nye sikkerhedsforanstaltninger til oversvømmelseskontrol og barrierer mod havet langt om længe bygget for New Orleans, til en brøkdel af de menneskelige omkostninger og omkostningerne for skaderne, som stormen forårsagede. Hvor mange unødvendige dødsfald og lidelser kunne dette projekt have afværget?

Fire år senere mødtes det Amerikanske Civilingeniør-selskab i Manhattan for at diskutere flere muligheder for barrierer mod flodbølger i New York City-området. Det økonomiske overslag for den største af disse muligheder lød på \$9 mia. Regeringen besluttede ingenting at gøre. Så dræbte superstormen Sandy i 2012 flere end 100 mennesker og forårsagede økonomiske tab for \$65 mia. Netop nu gennemlever indbyggere i New York-området »Helvedessommeren«, med det 100 år gamle, regionale transportsystem, der for fem år siden blev oversvømmet og beskadiget, og som heller ikke blev repareret eller erstattet i det nødvendige tempo.

De svimlende økonomiske og menneskelige lidelser, forårsaget af orkanen Harvey i Texas' og Louisianas golfområde, kendes endnu ikke, men vil vokse i størrelsesorden i takt med, at vandet trækker sig tilbage; men, hvad man i mange år har vidst, er, at Texas' byer ved golfen er i fare for oversvømmelser, og gentagne gange er blevet oversvømmet. Alligevel er der ikke blevet bygget nogen sikkerhedsforanstaltninger mod oversvømmelser eller infrastruktur til beskyttelse mod orkaner, siden slutningen af Anden Verdenskrig. Man havde udarbejdet planer for et nyt system for Houston-området, men omkostningerne på \$25 mia. blev vurderet til at være »for høj« en pris for vore Wall Street-dominerede regeringskontorer og valgte repræsentanter. Nu er hundrede af milliarder af dollars, og uvurderlige menneskeliv, gået tabt.

Alle disse katastrofer, samt andre i den seneste tid, kunne

have været afværget for en brøkdel af de sluttelige omkostninger i tabt rigdom, for slet ikke at tale om tabte liv. Medierne insisterer over for amerikanerne, og katastrofen i den enkelte by skyldes byens særlige økonomiske vaner, dens beliggenhed, dens jurisdiktioners indbyrdes skænderier, dens ignorering af klimaforandring eller dens beliggenhed tæt på vand! Dette er nonsens. Wall Street, der gentagne gange er blevet reddet ved statslige midler (bail-out) til billioner af dollars uden, at det har medført noget som helst andet end øget forarmelse for det amerikanske folk, må ikke længere have lov at diktere USA's økonomiske politik.

»Nationen kræver handling, og handling nu!«, med præsident Franklin Roosevelts ord. Under hans præsidentskab og op igennem 1940'erne blev ny infrastruktur – såsom Tennessee Valley Authority – til afværgelse af sådanne »naturkatastrofer« finansieret af statslig kredit, såsom via *Reconstruction Finance Corporation* og *Works Progress Authority*.

Orkanen Harvey, der drukner byer i det østlige Texas, bør være den alarmklokke, der afslutter 70 år, hvor landet har været uden sådanne statslige kreditinstitutioner.

Et kursskifte er nødvendigt

Den 30. august krævede Lyndon LaRouche et »kursskifte« i politikken »med det samme«. Han krævede den omgående skabelse af en national (dvs. statslig) kreditinstitution til ny, højteknologisk infrastruktur, ligesom det, Franklin Roosevelt anvendte, da langt størstedelen af vores nuværende infrastruktur blev bygget. Der er intet alternativ til skabelse af en statslig kreditinstitution som den, Alexander Hamilton brugte, og som er i overensstemmelse med vores Forfatning, til at finansiere de nødvendige billioner i nye infrastrukturinvesteringer.

Vi må ligeledes handle for at genindføre Glass/Steagall-

bankopdeling med det samme, med endnu en overhængende finanskriser, og med Wall Street, der fortsætter med at forhindre reel, produktiv investering. At gøre det muligt for Wall Street at fjerne Glass/Steagall-loven i 1990'erne førte til et krak, der var årsag til tabt rigdom for \$10 billioner, massearbejdsløshed og ufortalte tab og afkortning af menneskeliv.

LaRouche insisterer på, at hans »Fire Økonomiske Love til at redde nationen« omgående må gennemføres, hvis dette land skal komme sig over orkanen Harvey og forebygge lignende katastrofer, der stammer fra vores rådende, fysiske økonomi, der er som en tikkende bombe:

- Genindfør Glass-Steagall: bryd Wall Street og dets magt op;
- Skab statslige kreditinstitutioner baseret på FDR's Reconstruction Finance Corporation og Alexander Hamiltons nationalbanker;
- Investér kreditten i ny infrastruktur med frontlinjetechnologier, inklusive højhastighedsjernbaner, fjerde generations fission, samt teknologier til fusionskraft og moderne systemer til beskyttelse mod storme og til vandmanagement;
- Vedtag et »forceret program« for opnåelse af fusion, som økonomisk drivkraft: lad en stor udvidelse af NASA's rumforskningsprogram forsyne os med drivkraften bag produktivitet og produktiv beskæftigelse.

Et Nyt Paradigme begynder at virke

Kinas Bælte & Vej Initiativ, et internationalt projekt for nye »jernbane-landbroer« og store projekter for infrastrukturudvikling, tilbyder omgående samarbejde om kreditten til og byggeriet af ny infrastruktur i USA. Dette initiativ iværksætter nu store projekter, som de længe har identificeret som værende absolut nødvendige, såsom Kalkanalen i Sydøstasien og genoplivningen af Tchadsøen i

Subsaharisk Afrika, projekter, som Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, længe har været fortalere for.

Helga og Lyndon LaRouche leder en national mobilisering, der fokuserer på at få præsident Trump til omgående at bringe Amerika ind i det af Kina initierede Bælte & Vej Initiativ for byggeri af ny infrastruktur i hele verden. Dette »win-win«-initiativ, og USA's tilslutning til dets projekter i hele verden, samt ligeledes USA's byggeri af sin egen, nye infrastruktur, betyder genoplivningen af USA som en industrimagt.

Den 26. august talte **Helga Zepp-LaRouche på en konference i Manhattan** om infrastruktur-nødsituationen i USA, hvor hun kom med følgende forslag:

»Tænk engang på det enorme potentiale, der åbner sig, hvis USA ville samarbejde med Bælte & Vej Initiativet«,

sagde Zepp-LaRouche til konferencen.

»Jeg mener, det er vigtigt, at man forestiller sig et helt andet system. Hvis USA i dag ville gøre, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde – en New Deal, Glass-Steagall, samarbejde med Kina – kunne USA opleve en industriel revolution, større end på noget andet tidspunkt i sin historie. Folk må simpelthen forestille sig, at vi nu befinder os ved et systems afslutning, et system, der ikke kan reddes. Vi må erstatte det med et totalt andet system, og det har de fleste mennesker simpelthen svært ved at forestille sig, men der er eksempler på sådanne forandringer. Marshallplanen i Europa var f.eks. et sådant eksempel, og Meiji-restaurationen i Japan var et sådant eksempel – det, som Roosevelt gjorde med New Deal, så folk må simpelthen tænke, at en sådan dramatisk forandring absolut er mulig i dag.«[1]

LaRouche PAC har påtaget sig ansvaret for at få præsident Trump og Kongressen til at udføre denne handling. Men det er ligeledes alle amerikaneres ansvar, der tænker på sig selv som

borgere: de, der aktivt har støttet præsidenten eller senator Bernie Sanders; de, der ikke støttede nogen, på grund af afsky for manipulationen, og den fortsatte manipulation, af valget, men som har ønsket en drastisk ændring i politikken med afindustrialisering og Wall Street-spekulation, der styrer landet; de, der kender mennesker, der blev dræbt eller gjort hjemløse og forarmede af de af Wall Street forårsagede »naturkatastrofer«. De må nu alle handle og lade deres stemmer blive hørt.

For, at se på, hvad der, nu igen, sker med store, amerikanske byer, fører alle ved deres fulde fem til den samme konklusion: Der er intet alternativ.

Foto: Oversvømmelser forårsaget af orkanen Harvey nær Houston Downtown. 27. august, 2017. (Youtube Screengrab / Evan Mallett)

[1] Citatet er fra 'Spørgsmål til Helga Zepp-LaRouche', efter hendes indledende indlæg. (-red.)

Én infrastrukturverden, der kolliderer, og én, der bygges op.

POLITISK ORIENTERING 31. august 2017

Med næstformand Michelle Rasmussen:

»Man kan bruge en linje fra Charles Dickens, hvor han skrev om

historien om to byer, men her har vi historien om to verdener, to verdenssyn; det ene er et kollapsende paradigme, hvor man simpelthen har forsømt at investere i moderne infrastruktur, i vedligeholdelse og modernisering af infrastrukturen og har udsultet infrastrukturen, med katastrofale konsekvenser, på den ene side; og så et nyt paradigme ... jeg vil fortælle historien om Schiller Instituttets årtier lange kamp for at realisere nogle nøgle-udviklingsprojekter, som nu faktisk er ved at blive til noget, fordi en stor nation som Kina har besluttet at være med.

Så først begynder vi i Houston. I har alle sammen set billeder og nyhedsdækningen. I Houston har vi en kombination af naturkræfter, hvor orkanen Harvey i USA faktisk er blevet en storm, der har den største mængde regnfald for en enkelt storm, 52 inches (132 cm) – kombinationen af virkelig stærke naturkræfter plus menneskelige fejl, fordi Houston's vandkontrol-system er fra lige efter Anden Verdenskrig, og så har der været forslag om modernisering; det seneste forslag vil koste \$28 mia., men blev ikke til noget. Og nu har de en storm, hvor det mindste beløb, de snakker om, er \$100 mia. Deres system til oversvømmelseskontrol blev her for nylig vurderet og fik et C, som virkelig ringe. Nu er der 50 amter i Texas, som er påvirket. 33 af dem er i nødtilstand, og også 5 amter i Louisiana. Der skulle være 1,7 mio. mennesker, der måtte forlade deres hjem; vi har oversvømmede huse, forretninger, landbrug; ingen elektricitet i tusindvis af hjem; vi har en hel del raffinaderi-kapacitet, der er blevet lukket; vi har en meget vigtig både national og international havn, Houston, som virkelig har taget skade; jernbanenettet, man skønner, at 500.000 jernbanevogne er blevet ødelagt. ...

Helga [Zepp-LaRouche] holdt en hovedtale, der er tilgængelig på dansk på vores hjemmeside, hvor hun sagde – og det var samtidig med, at orkanen Harvey ramte – hvor hun sagde, at kun ved, at vi gennemfører Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love, plus, at USA tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ, kunne

vi virkelig få gang i de nødvendige investeringer og moderniseringer.

Denne tragedie i Texas og Louisiana kan nu blive en opvågnings-alarmklokke til borgerne, til politikerne, om, at, nu skal der virkelig ske noget drastisk, og det kan kun lade sig gøre, hvis vi siger, at, nu skal vi ikke bare tale om LaRouches Fire Love; nu skal vi ikke bare tale om, hvor fremragende, det ville være, hvis USA tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet, men nu skal det faktisk gøres....«

Lyd:

Dias til mødet...

Det må ske nu!

Leder fra LaRouche PAC, 30. august, 2017 – I de næste 48 timer vil LaRouche PAC Politiske Aktionskomite udstede en politisk hensigtserklæring om de nødvendige handlinger, der må tages skridt til af USA – dets folk og dets regering – for at adressere den eksistentielle krise, som er blevet bragt i forgrunden af den hen over flere stater eksistentielle krise, som orkanen Harvey og dens følgevirkninger har forårsaget. USA kan ikke længere leve i vrangforestillingernes domæne med skyhøje spekulative værdipapirer og kollapsende, fysisk økonomi. Vi kan ikke længere agere, som om vi på en eller anden måde kan overleve uden at kere os om at investere i broer, dæmninger, jernbaner, kernekraft, kanaler, diger ... og mennesker.

De fornødne politiske forholdsregler blev fremlagt af **Helga Zepp-LaRouche i hendes bemærkninger til Manhattan-mødet** den 26. august, og de omfattes helt af **Lyndon LaRouches Fire Love**.

Det er nødvendigt med en kursændring i nationaløkonomisk politik, og det må ske nu.

Bælte & Vej Initiativet bringer allerede en håbefuldst fremtid til nogle af de mest formørkede og krigshærgede områder på planeten. Transaqua-projektet i det centrale Afrika har fået grønt lys, og det vil blive udført med deltagelse af det samme, kinesiske selskab, der stod for byggeriet af de Tre Slugters Dæmning. Ligeledes har Kra-kanalen fået grønt lys, et af de store projekter i Verdenslandbroen, der behøves for at skabe et samlet verdensocean for handel og udvikling, som Lyndon LaRouche længe har forklaret. Og i Syrien – hvor russisk militærhandling og/eller diplomatisk handling, i kombination med Kinas Bælte & Vej-initiativer er begyndt at vende tidevandet bort fra folkemorderiske krige og terrorisme – er Schiller Instituttet nu i færd med, i sin fulde

udstrækning, at bringe LaRouches politik for Verdenslandbroen til det højeste niveau af dette lands regerings- og uddannelsesinstitutioner, som vi rapporterer andetsteds.[1] Dette er et ægte bevis på principperne i LaRouches politikker og metoder.

Hvis Centralafrika, Thailand og Syrien kan vågne og handle, kan vi så ikke gøre det samme? Er det ikke orkanen Harveys virkelige budskab og lektie? Ved at få USA til at vedtage LaRouches Fire Love og fuldt ud samarbejde med Bælte & Vej Initiativet, kan vi kaste nationen – og med den, verden – frem på et fuldstændig andet niveau. Nu.

Foto: Agenter fra U.S. Border Patrol Mario Fuentes, venstre, og Marc Gonzales undersøger et ødelagt mobilt hjem for evt. overlevende i kølvandet af orkanen Harvey nær Rockport, Texas, 27. aug., 2017. U.S. Customs and Border Protection photo by Glenn Fawcett

[1] Se Ulf Sandmark fra det svenske Schiller Instituts rapport her:

<http://www.larouche.se/artikel/ulf-sandmark-atervande-till-syrien-med-sidenvagsboken>